XVIII 3.794-795

PRODUKT

W Sprawie JO. Xcia Jmci Albrychta Radziwiłła Generał-Majora Pułkownika Huſſarſkiego Jazdy Narodowey. Z JO. Xciem Jmcią Staniſławem Radziwiłłem Generał-Leytnantem w Woyſku Litt: oraz z dalſzemi Kredytorami na Pozwach i Aktoratach wypiſanemi.

Fundacji im. J. J. Michalskich
Ze zbiorów

§.

Trzy Kategoryczne w podziale zaymuie Punkta, a co do ogułu taką przynoſi Sprawę.

Losy mniey pomyślnie z różnych miar zdarzone, Usługi Publico, i czasy krytyczne, w ciągu zamieſzek Krajow, gdy korzyſtne uſunęły Dochody, i coroczne Intraty, tak: iż Xciu Albrychtowi Radziwiłłowi, Dobr nie mało przyczyniły utraty, i zniewoliły pierwſzego, z tego Domu nieść całość ſwoiego maiątku, na ſatysfakcyą zaciągnionym przez ſię i przez Anteceſſorow Długom.

Nie może wſzakże widząc ſię w tym ſtanie przytłumić żalu, w ktòren go nie dobra wola, lecz ſpiknione okoliczności wprawiły, równie też nie może i niechce mieć ſwey ſtraty uczęſtnikami Kredytorow, i dla tego idzie w takowym przypadku za nauką Prawa, a domierzaiąc onemu zupełne poſłuſzeńſtwo, z całkowitego jaki ma maiątku, czyni Kredytorom ofiarę.

Niech Kredytorowie nie rozumieią, aby ta czyſta chęć Xcia Jmci do ſkrzywdzenia onych miała wynaydować zrzòdła, owſzem niech ſię przekonywaią, iż jak był zawſze dalekim od takich chęci, tak i dopiero maiąc niezmienny ſentyment, pragnie wſzyſtkich bez ubliżenia zaſpokoić, a dla ſiebie znaleść ſpokoyność, ktòrey ſzuka, i która iedynym jeſt Xcia takowego iścia zamiarem.

Żąda tylko Xże Imć, aby wſzyſcy Kredytorowie dowiedli ſłuſzność ſwych Kapitałow, i przyzwoitość brania przez prawo naznaczonych procentow, a to iżby z przeboru iednych nie działa ſię krzywda drugim, a ile w ten czas, gdy równość ma być wymiarem każdemu, gdy uſtawy nikomu nie dozwalaią większey korzyści, nad tę: co ieſt prawami opiſana.

W takowym obrębie ſkoro wprowadza na Trybunał ſprawę, zaczyna nayprzód od uſprawiedliwienia ſumm, jakie i dla czego należą od IO. Xcia Imci Staniſława Radziwiłła Generał Leytnanta przez akta Kalkulacyi i weryfikacyi zgromadzone; ale że ſpołem z leżącym maiątkiem maią iść w odpowiedź Długom, przeto o tych ſummach mòwić ſię będzie.

Nim zaś około tych ſumm i o przyczynach zawinienia Trybunał uſłyſzy dowody, trzeba aby wprzód wiedział, jaki jeſt początek ſprawy między Xiążętami, i co dało powod ſzukania wzaiemnego liczenia ſię z Dobr po Anteceſſorach ſpłynionych; o czym w krótkości.

KATEGORYA 1wſza konkludować będzie.

Dobra rozmaite po Anteceſſorach zoſtaiąc zaięte, dożywociem Xney Barbary z Zawiſzow Radziwiłłowey Woiewodziny Nowogr: Matki do Roku 1770. nieletność oraz Xcia Mateuſza Radziwiłła Koniuſzyca Litt: Synowca Rodzonego wſtrzymały dział aż do Ru 1778. między teraz proceduiącemi Xiążętami.

Te zdarzone przyczyny były powodem, że XXżta Ichmć obiąwſzy Dobra wſpólnie poſtanowili wſzelkie intraty do iedney kaſſy zbierać, onemi ſię dzielić, i wynikaiące ſpólne intereſſa załatwiać.

Po uczynieniu takiey umowy Xże Albrycht w Ru 1770. oddalaiąc ſię za grani-

1783. Febr. 22. d. oddał

XVIII 3.794-795 adl.
http://rcin.org.pl

nicę, usunął się razem od rządzenia temi Dobrami, a one zostały pod Braterską Xcia Stanisława dyspozycyą.

Zatym po pięciu letnim i kilku Miesięcy zabawieniu, w obcych Narodach, gdy się zwrócił do kraiu, inaczey przez Xcia Stanisł: Brata swego, wykonywaną znalazł umowę, mianowicie: iż on znaczne dla siebie zaymował intraty, od obydwu uregulowanego Rządu sposob odmienił szkodliwie, obowiązki wspòlnego Kommissarza przenosił na Ekonomow, moc i zwierzchność jego zastanawiał, a krzywdzących installował, Komissarzow swoich do Dobr wspólnych pomimo wspólnego Kommissarza używał, ludzi Poddanych z Dobr nie dzielnych do Dobr własnych ku swemu pożytkowi pędzić rozkazywał, a ztąd zyski do wspólności należące, zniżał i zniszczał; a gdy do pomnożenia Intrat i Prowentow przeszkadzał, zwierzchnikowi wspólnie przez nas umocowanemu, tym samym do niezałatwienia Antecessorskich Długow widzialną stał się przyczyną.

Uczuł też potrzebę szukania śrzodkow, któreby Dział wieczysty przyśpieszyć mogły, jakoż na Seymie 1776. Ru Stany Rzpltey dały wolność do zawarcia onego, w przeciągu Roku i 6 niedziel ostrzegaiąc przypadek nieskończenia w zamierzonym terminie z wolną o ten dział rozprawą w Trybunałach z Regestru Taktowego.

Stało się: iż dla nie łatwego uproporcyonowania sched, minął termin Konstytucyą zamierzony, i nieprędzey aż w Ru 1778. Aug: 7. d. Xiążęta Ichmć Dokumentem Intercyzyinym postanowili, aby brane intraty wszelkie z Dobr, aż do dnia 24. Junii 1778 Ru przez spólnych Kommissarzow były zliczone. Expensa obu Xiążąt spisane, i aby zwrot mniey biorącey stronie nastąpił; słowa Dokumentu: *Ze z branych przez Nas Intrat na własną każdego obròconych potrzebę, ostatecznego nie mamy umiarkowania i obrachowania się, i wiele któren mògł z Dobr Hluska. Zdzięcioła i Berdyczowa Intrat przebrać, równie i wspòlnie należących, niejest nam wiadomo, przeto ninieyszym obowiązuiemy się skryptem w R. terazniejszym 1778. w Mścu Wrześniu, każdy z swoiey strony Kommissarza do zebrania Rachunkow z Gubernatorow i Ekonomow &c. obrać i wyznaczyć &c. którzy to Jchmć Kommissarze w Dobrach Litewskich z Rządow i Dyspozycyi Gubernatorow i Ekonomow w dniu 24. Jun: Ru bieżącego skończonych &c. Rachunki i Kalkulacye zbiorą, opiszą i przebor na ktòregokolwiek z Nas nastąpić mogący wyrażą i okryślą &c. a po takowym zebraniu Rachunkow jasno opisanych, i Nam podanych, My Xżtta podług nich o przebor, lub nie dobor, porachunek i umiarkowanie uczynić między sobą przyrzekamy, i jeden drugiemu bonfikować obowiązuiemy się.*

Do tego taż sama Intercyza, czyli Assekuracya upewniła: iż Procenta od wszystkich Długow po dzień 24. Iun: 1778. R. spólnie maią być opłacone, ku czemu przywodzą się iey słowa: *Aże Dòbr Litewskich od dnia 24 Jun: Ru terazniejszego wedle rozdziału Dziedziczna zaczyna się nasza Possessya, więc iuż od tego dnia każdy z Nas Procenta od Długow na obranych Dobrach zostaiących, opłacać winien jest i będzie; do dnia zaś 24. Jun: Ru niniejszego na wspòlne interessa prawne, i potoczne czynione wydatki, wspòlności umieszczone być maią &c.* Widzieć tę składaiącą się Assekuracyą.

W drugim dniu po tey assekuracyi, nastąpił Dział, który także względem rò wnego opłacania procentow jednostayną założył kondycyą, i ten się dla utwiedzenia prawdy składa.

1778. Aug: 8. Dział pierwszy.

Pòźniey nieco w kilka Miesięcy wynikła potrzeba sporządzenia powtórnego Działu dla opisania schedy Xciu Mateuszowi Koniuszycowi Litt: w tym także ostrzeżenie zmieszczono, do spólnego płacenia procentow od summ po Dzień 24 Junii.

1778. Xbra 17. pisany, tegoż Ru i Mśca w Grodzie Warszawskim aktykowany powtòrny Dział *widzieć.*

Nie wzięła skutku pierwsza kondycya assekuracyi, względem zebrania Rachunkow, od Zwierzchnikow Dobr zperceptowanych Intrat, i onych wy-

XVIII.3.794 adl
http://rcin.org.pl

wydatkow, do czego lubo Xiąże Albrycht zesłał od siebie JP. Hatowskiego, nic on jednak wykonać niemogł, dla niezesłania drugiego Kommissarza od Xcia Stanisława, co dowodzi list JP. Hatowskiego. 1779. Febr: 3. z Dzięcioła pisany.

To tedy było zawadą czynić umiarkowanie Xciu Albrychtowi z Kredytorami na Tabellę przyjętymi, to przeszkadzało ułatwiać się jednemu, o zaległe procenta.

Procz tego wyrządził drugą przykrość tenże JO. Xże Stanisław Xciu Albrychtowi przez adcytowanie go w Ru 1779. przed Sąd Trybunału razem z Kredytorami temi, którzy do Xcia Albrychta należeli, a jeszcze w tenczas kiedy Xże Albrycht, tranzaktow działowych z Prowincyi Koronney na sprawę do Trybunału dostawić niemogł.

Zapadł w tenczas Xże Stanisław z Dokumentem assekuracyinym, w ktòrym obowiązek policzenia się o perceptowane intraty y o opłacenie w połowie procentow był położony, y dla tego po sądzeniu na Dobrach w swojey schedzie będących kapitałow z procentami, dla Kredytorow per rationem tam stołowanych inskrypcyow Kredytorom służących za rzecz tychże kapitałow, y procentow zyskał całkowitą repetycyą na Xciu Albrychcie.

Wolno wszakże było w tenczas Xciu Stanisławowi prosić repetycyi na schedzie Xcia Albrychta za te summy, ktòre Kredytorowie wygrywali na Xciu Stanisławie, ale niewolno za całość zaległych procentow, które w połowie summ był obowiązany znosić, y za niebyłość niektórych zaymować drogą repetycyi Dobra Xciu Albrychtowi.

Wiedział bowiem sam Xże Stanisław, że Kredytorowie niektórzy procentowani byli, bo sam od nich brał kwity, z których jedne Xciu Albrychtowi oddał, drugie zaś u siebie zatrzymał, nadto Dekret Trblski w Roku 1778. Aug: 9. dn: ferowany ostrzegł wolność detrunkacyi, za okazaniem kwitow, któremu Dekretowi Xże Albrycht wierząc, spodziewał się że Xże Stanisław drogą repetycyi, na mieyscu Kredytorow przychodząc do Dobr Hluska, inaczey wwięzywać się nie zechce, tylko za te summy jakie po detrunkacyi, wedle Dekretu zostaną.

Lecz zawiodł się na tey ufności, bo Xże Stanisław jeszcze swych Dobr Kredytorom w Dekrecie wyrażonym nie oddawszy na inekwitacyą wprzódy Xciu Albrychtowi, via repetitionis, bez detrunkacyi summ lubo kwity były składane, Dobra zajechał, co się porządkiem przez weryfikacyą oświeci.

Szukał także Xże Stanisław zwrócenia expens na procedera w Koronie łożonych według składanego przez się Regestru y assekuracyi w Ru 1776. od Xcia Albrychta mu daney, a to w tenczas, chciał one mieć zyskane, kiedy usunoł od wiadomości Trbłu owe kontrakta (o których się wyżey mowiło) y kiedy czuł że Xże Albrycht, dostawić onych tak rychło niemoże.

W tenczas to tak dobrze udał przed Trybunałem, iż jakoby Xże Albrycht przez renitencyą działowi dał okazyą do procederu, a ztey przyczyny 4000. złt: expensu na Xciu Albrychcie zyskał.

Dotkneły zatym Xcia Albrychta te obeyścia się JO Xcia Stanisława, zaskarżył przeto wszystkie niewypełnione przez Xcia Stanisława assekuracyi y działu obostrzenia, a przez ten postępek zachował sobie przyzwoite sprawiedliwości dochodzenie, czytać tu manifest, 1779. 7bra 13. przed aktami Ziem: Wdztwa Witebsk: zaniesiony.

Odezwał się pośledniey przez zawiadowcę swych interessow, do Plenipotenta Xcia Stanisława JP. Wolka, aby się znosił w czynnościach załatwienia Kredytorow, ten zaś po kwity do detrunkacyi służące, że miał zjachać, y one wziąć za Rewersem, przekonywa list tegoż JP. Wolka do W. Korewy w Roku A2 1779.

1779. 8bra 5. z Zdzięcioła pisany.

Niezyścił jednak tey obietnicy wzmieniony *Plenipotent* znać z dyspozycyi Xiążęcia Stanisława, bo w termine exolucyi dla Kredytorow naznaczonym Kwitow u Xiążęcia Stanisława będących, niezłożył i niechciał weyrzeć w Kwity u Xżcia Albrychta znayduiące się do detrunkacyi summ przeciw Kredytorom służące, o których będzie się przez Weryfikacyą mòwiło.

Był z swojey strony Xiąże Albrycht posłuszny wyrokom Trybunału, tam gdzie onemu pomagała sposobność wypłacił, bowiem 4000. zł: Xiążęciu Stanisławowi, za Expensa wskazane, z których kwit.

1780. Marca 20. wydany składa się.

Niesprzeciwiał się podobnie dalszym punktom Dekretu tenże JO. Xże Albrycht, a lubo względem bespieczeństwa swojego miał także za sobą przestrogi Dekretu, niechciał jednak przez ich użycie, być skarżonym o jakiekolwiek nieposłuszeństwo.

*Z*dało się wszakże Xiążęciu Stanisławowi, nieuczyniwszy z siebie wedle Trybunalskiego Dekretu Exolucyi, summ dla Kredytorow, ani też oddawszy Dòbr onym na inekwitacyą, zaiąć pierwiey Xiążęciu Albrychtowi Dobra.

Sprowadził na to Urzędnika w Roku 1780. Junij 20. do Dóbr Hłuska w Wojewòdztwie Nowogrodz: leżących, i za te summy wszystkie, których część jedną z kwitow, Exolutorum detrunkować należało, drugą jako to z połowy procentow do Roku 1778. zaległych wypadaiącą sam Xiąże Stanisław winien był opłacić: bez obeyrzenia się na to oboje intrat Hłuskich na 15,872. zł: gr: 15. przez Tradycyą objoł.

Niemiał w takim przypadku innego środka Xiąże Albrycht tylko Prawne na Urzędzie o to zażalenie się, jakoż w tym samym Roku i Miesiącu dnia 30. przed Aktami Ziemskiemi Nowogrodzkiemi na Xiążęcia Stanisława uczynił Manifest, który widzieć.

Wzioł się natychmiast Xiąże Stanisław za zyski z tychże Dòbr, do których tak rychłey (jak się przełożyło) użył inekwitacyi, bo w dniu 13. swojey Possessyi 8000. zł: wybrał Arędy z Raty Sw: Jańskiey, jak świadczy Kwit JP. Aperowicza Pisarza Zyrmuńskiego w Roku 1780. Julij 3. wydany.

Zażalił się powtórnie Xże Albrycht na Xcia Stanisława na Rokach Ziemskich Słonimskich, mianowicie zaś o to: że za summy przez Xiążęcia Albrychta już zaspokojone obeymował w Hłusku Xiąże Stanisław intraty, w czym proba nastąpi niżey, dopiòro widzieć takowy *Process* daty.

1780. dnia 1. Julij w Słonimie zaniesiony.

Przyszli powtórnie Xiążęta Jchmość przed Trybunał w Roku 1780. na którym terminie, między innemi wyrokami maiąc Sąd złożoną Assekuracyą 1778. Roku niedozwolił napieraiącemu się Xiążęciu Stanisławowi o expensa łożone na Procedera w Koronie rozprawy, aż po uczynieniu nawzaiem branych z Dóbr Intrat obrachunku.

Dla którego uznaiąc potrzebę Aktow, Kalkulacyi i Weryfikacyi one determinował, i taką w tym punkcie położył definicyą, słowa Dekretu 1780. 7bra 12. dnia. *Zaczym My Sąd Trybunału Główn: W. Xstwa Litt: dla wyśledzenia i obrachowania pomienionych intrat potrzebną Weryfikacyą Urzędową między rozprawuiącemi się JO. Xiążętami wspólnym onych kosztem wedle wyniesionych, i wynieść się maiących Żałob decernendo, dla wyexpedyowania oney &c. Po wyexpedyowaniu takowey Weryfikacyi tak względem przeboru lub niedoboru Intrat, jako też względem przerzeczonych wydatkow z tychże Regestrow Taktowych determinamus rozprawę.*

Niesądził w ten czas dla Xżcia Albrychta Expensu Prawnego Trbł chociaż znał, że on mu z wielu miar przynależy, mianowicie, iż Xiąże Stani-

sław

ſław zapadſzy z wſpomnioną Aſſekuracyą uchylił ſię w Roku 1779. od płacenia Kredytorom jednym wſpòlnego procentu, drugim dopuścił zyſkiwać zapłacony procent, a ſam za to oboje zaioł bez detrunkacyi Intraty z Dóbr Hłuſka, i nadto zyſkał na Xiążęciu Albrychcie 4000. złot: Expenſu.

Zaſtawił jednak wolność o te expenſa dopiòro mówienia, ma przeto Trybunał zgromadzić wſzyſtkie pobudki, a w nich widzieć tę prawdę, iż Xiąże Staniſław zawſze wymierzał ſwe kroki na krzywdę Xżcia Albrychta, zawſze Xiąże Albrych, znaczną uymę właſnego maiątku, chciał pozyſkać affekt, mimo ktòre żądania zawſze aż dotąd omylonym zoſtaie.

Niechętny wſzakże przychodzi do procederu, i te przyiście podwaja Xżciu Albrychtowi przykrości, że muſi zanoſić żale na Xiążęcia Staniſława czemu jeſt od ſprawiedliwości daleki, i czemu niepatrzy na krzywdę, do którey ſam przyſparzał przyczyny.

Gdyby mógł inſzym terminem zamorzyć te kweſtye, z jakiemi przychodzi i ſzuka Sądu, gdyby miał więcey zręczności, niż ma dopióro do uſprawiedliwienia ſię ſwym Kredytorom przeſtałby chętnie na ſzkodzie właſney.

Lecz że dopiòro otaczaiące długi, wzbudzaią czułość, iżby z opuſzczenia właſnego maiątku niezrobić wierzycielom ſzkody, i niedać okazyi do ſtraty, w tym w czym oni wierząc ufali, przeto żąda przez wyrok wròcić zawłaſzczone przez Xiążęcia Staniſława ſummy, ktòrych dobrowolnością, jakby należało, niemiał ſzczęścia pozyſkać.

Po takowym więc w Roku 1780. Trybunalſkim Dekrecie, przeznaczony Akt Weryfikacyi niewzioł ſkutku, trzeba zatym było przyiść powtòrnie przed Trybunał, a tego przyiścia był Rok 1782. Januar: 5. dnia, którym Dekretem wwyprowadzeniu nakazana ſatysfakcya pierwſzemu Dekretowi.

1782. Składa ſię Trybunalſki Dekret.

Na mocy takowych Dekretow uproſzeni dway z obuſtron, Narbutt Lidzki, Proſzyńſki Mińſki, Ziemſcy Sędziowie na dzień 2. Febr: 1782. Roku przybywſzy do Zdzięcioła za przyſtąpieniem obuſtronnym, Akt takowey Weryfikacyi rozpoczęli, która, w czym, i jakie do Xiążęcia Staniſława wytkneła pretenſye, przekonywać ſię z poniżſzego wywodu należy.

Weryfikacya Zdzięcielſka.

Złożone Regeſtra JPP. Iſſajewicza Adminiſtratora Folwarku Zukowſzczyzny, Kaminſkiego, Chrapkowicza, Czaplijewſkiego, Siemaſzki, Wolfa, Iſajewicza, Buyki, Wołka Ekonomow Zdzięcielſkich, oraz Kalkulacya z tychże Ekonomow, i dozor nad Intratami Zdzięcielſkiemi maiących przez W. JP. Michała Szyſzkę Szambelana J. K. Mci czyniona upewniaią doſtatecznię, iż Xiąże Jmść Staniſław do Roku 1778. po dzień 24. Junij po odtrąceniu wſzelkich Expenſow fundi, na właſny użytek obrócił żyta beczek 581. garcy 74.

	Złote	Gr:	ſzeląg
Ceniąc każdą beczkę naymnieyſzym walorem po złot: 24. a garniec po gr: 5. użytkował Xże Staniſław za żyto zł:	13,956.	10.	

Zgadza ſię wſzakże Xiąże Staniſław przez ſwą odpowiedź do weryfikacyi na cenę żyta, lecz umnieyſzyć żąda liczbę beczek, bo tylko 212. i garcy 12. zna na ſwóy użytek wziętemi, ale kiedy ſię do tych ſamych Rachunkow, i kalkulacyi odzywa, z których takość i tylość jeſt pewna, przeto zarzut takowy niemaiąc z nikąd wſparcia ſam przez ſię upada, a pretenſya Xiążęcia Albry-

brychta za żyto do zł: 13,956. gro: 10. rozciągniona będąc przyzwoitą, ma zyskać utwierdzenie i zwrót w połowie summy niechybny z użytkiem przychodzącym.

Wezwane zaś aż do daty satysfakcyi zeltrony Xiążęcia Stanisława Racye, do uchylenia się od płacenia za 581. beczkę i garcy 74. żyta, że w ten ogul włączone są na poddanych Zdzięcielskich Remanenta, że ci poddani nie są w stanie wrócenia, że Xiężna Jeymość M tk 33. beczki i puł darowała, i że Assekuracya nieobeymuie t ko wych pretensyi, cale nieusprawiedliwiaią, i namoment nieczynią wolnym od tey wielości żyt .

Pamiętna jest Assekuracya, iż ona nic niewyłączaiąc z wszystkiego liczyć się uznała potrzebę, toż dopioro Dekreta Trblskie doprowadzaiąc oną do skutku wedle wyniesionych i wynieść się maiących Załob, weryfikować zaleciły Intratę.

Ale chociażby taka kwestya niebyła załatwiona Dekretami, czy można nieprzyiąć Remanentow na ludziach, kiedy ci poddani do Xźcia Stanisława należą, kiedy od onych albo już odebrał, albo odebrać w każdym czasie jest mocen, i kiedy ten Reman nt nigdy nieutracił spólności, i pierwszy kroć o ony jest Rekwizycya.

Beczek zaś 33. i puł, które Xiąże Stan sław mieni być darowanemi, a daru takowego munimentem żadnym niedowodzi, przeto słówna powieść, że mu nienadaie Aktorstwa, więc około tego niema potrzeby obszernego rozwodu, bo te mówienie jest niczym u Sądu jako bezdowodne.

Pewność więc wyciągniętego z Rachunkow przez kalkulacye żyta, niepodlega żadney oboiętności, gdyż składające się przed Sądem Regestra tę samą prawdę przynoszą, toż dopióro wyznaczeni do zweryfikowania WW. Urzędnicy (a którym ma Sąd wierzyć z zapewnienia przez Art: 1. Rozdz: 7.) mówią, że ona jest pewna, i temi słowy daią do Sądu świadectwo: *Ponieważ z kalkulacyi Ekonomow Zdzięcielskich i Zukowskich przez wspólnych przyjaciół obudwuch JOO.XX. Jchmciow czynionych, z których naciąg Weryfikacyi przez nas Urzędnikow benevole ciż JOO. Xiążęta Jchmość zgodzili się, oraz z Regestrow Horodniczego Buyki pod kalkulacyą wspólnych przyi ciół, niepodpadłych w Dystynkcyi na stronę JO. Xiążęcia Generała Leytnanta likwidacyą żyta wyrażą się &c. in summa beczek 581. ćwierć 1. gar: 4. &c. zaczym My Urzędnicy za niezgodzeniem się stron na wyż wyrażoną liczbę do Nayjaśń: Trblu odsyłaiąc takowe beczek 581. ćwierć 1. garcy 2. (niełą żąc w nie stu beczek na srior danych) a za nie summę 13,956. złł: gr: 10 w Linij Kontrowersyiney umieszczamy.*

Zyta sto beczek na srior danych, że Xiąże Stanisław w tę odpowiedź wcisnął n esłusznie, ponieważ cale one do spólności nienależy, ale jest z Dobr Xźcia Albrychta wzięte, o którym w m eyscu swoim da się zupełna explikacya, tu przeto o tych stu beczkach nic się niekonkluduje, i one nie są połączone z massą 581. beczek.

Niemoże więc już Sąd być obojętnym tak względem liczby żyta, jako też względem wypadaiącey summy za one, gdyż co do pierwszego, świadectwo Urzędnikow zabe-

spieczy-

ſpieczyło rzetelność ciągnioney z Regeſtrow Weryfikacyi, a na cenie takiey ſam Xiąże Staniſław przeſtał, przeto i wielość żyta, i liczba ſummy ma być przez Sąd urealizowawa, a to oboje umieſzcza ſię w linij rzetelney - - - - - - 13,956. 10.

Druga Pretenſya Xżcia Albrychta do Xżcia Staniſława, iż tenże Xiąże do zaſzłego działu po odtrąceniu wſzelkich expens fundi, wzioł na ſwòy użytek jarki beczek 29. ¼ garcy 9. która naymnieyſzą w tamtym czaſie ceną na beczkę po zł:24. a garniec po gr: 5. licząc czyniła awantażu zł: 715. i gr: 15.

Zdało ſię wſzakże i w tym punkcie zaprzeczyć równą odpowiedzią Xżciu Stanisławowi, iż remanenta na Włościanach Zdzięcielſkich pod zwrot niepodpadaią, iż Kalkulacya nietyle użytkuiącym Xcia znayduie, iż Aſſekuracya niema tak obſzernego zamiaru, aby co nie jeſt użytkiem własnym Xcia odpowiednim go w tym czyniła i dla tego nie do więcey nad beczkę 1. ¼ i garcy 4. użytkuiącym wyznał ſię.

Niepowtarzaią ſię tu na nowo te uwagi, które ſą w pierwſzą odpowiedź zebrane, Xcia zaś Stanisława takie wyłamywanie ſię uwolnić od rzetelney i słuſzney w połowie nadgrody niezdoła, dla czego za nieznegowaniem przez Xcia Stanisława wzmienioney ceny liczba jarki i ſummy za nią do linij rzetelney wprowadza ſię - 715. 15.

Z tychże ſamych Regeſtrow dowiedziono Xciu Stanisławowi, iż na ſwoy użytek pſzenicy beczek 23. ¼ i garcy 27. po wytrąceniu expenſow fundi obrócił, którey ceniąc beczkę po zł: 36. a garniec po groſzy 7. ſzelągu jednym zatrzymał przy ſobie wſpòlnego zyſku 849. zł: gr: 28⅔.

Nieprzeſtał i na tey pewności Xże Stanisław, a według upodobania przyznawſzy ſię do 7. beczek i garcy 5. oraz przeſtawſzy na cenie podaney od Xżcia Albrychta, reſztę bezdowodnie, i mimo rachunki wyprzeczył, czego Sąd niema przyiąć, ale ma uznać w tym wſzyſtkim wſpólny użytek, co wyświeciły Regeſtra, że Xże Staniſław ſam jeden zprofitował, dla czego więc ufaiąc zaświadczeniu Urzędowemu przyiąć trzeba na profit pſzenicy beczek 23. ¼ garcy 27. a za oną według zgodzenia ſię na cenę Xżcia Stanisława ſądzić - - 849. 28.

Też ſame Regeſtra uznały, iż Xiąże Staniſław prócz nieuchronnych Expenſow fundi użył na ſwóy profit jęczmienia beczek 71. gar: 18. ceniąc zaś beczkę onego po zł: 20. a garniec po groſzy 4. i puł, wzioł ſam jeden za takowy jęczmień zł: 1422. gr: 15.

Wyprzeczył i w tym punkcie Xże Staniſław liczbę jęczmienia a mimo świadectwo Rachunkow do wzięcia tylko beczek 24. ¾ gar: 15. przyznał ſię ofiaruiąc zapłacenie tą ceną jaka jeſt wzwyż położona po zł: 20.

Lecz że te wyprzeczenie, żadney za ſobą niema ſłuſzności, bo bezdowodne, i mimo wiarę Regeſtrow, na których przeſtawać Aſſekuracya radziła, rzecz przeto na tym ſię kończyć powinna, aby Xże Staniſław Regeſtrami o takiey wielości wzięcia na ſwóy użytek jęczmienia przekonany miał ſię do zwrotu połowy ceną wſpomnioną, którey niewypiera; dla tego więc i ilość beczek i

B 2 ſum-

ſumma za wſzyſtek jęczmień do linij ſię wprowadza beczek 71. gar: 18. - - - Złt: 422. gr: 15 ſz:

Miał także Xże Staniſł: odtrąciwſzy expenſa fundi na właſne użycie owſa beczek 504 ¾ y gar: 6. którego cena, gdy w tamtym mieyſcu y czaſie dowiedziona na beczkę po złt: 16. a na garniec po gr: 3. y jednę trzecinę zprofitował, więc ſam jeden złt: 8076. gr: 20.

Niechciał y w tym punkcie Xiąże Staniſław wierzyć regeſtrom które tę odkrywały praw ę, y dla tego mimo one według ſwey chęci przyimował do zapłacenia 355. beczek, ćwierć 1. garcy 14. zgadzając ſię na cenę jaka przez Xcia Albrychta była podana.

Racye zatym że ſą próżne na wytrącenie z tey maſſy jaka przez Regeſtra otwarcie okazała ſię pewną, a o jakiey Urzędnicy weryfikacyą czyniący zaświadczyli, bez naymnieyſzey więc obojętności y wielość owſa, y takość ceny, na ktorą ſię ſam Xże zgadza, ma być przez ſąd udeterminowana, a to ſię oboje w linią wprowadza beczek 504. ¾ garcy 6. - - 8076. 20

Okazało ſię z tychże Regeſtrow, że na użytek Xcia Jmci Ex-Podkom: procz expenſow fundi poſzło gryki beczek 31 ¾ gar: 7. licząc każdą beczkę naymnieyſzą ceną po złt: 16. garniec zaś po gr: 3 y ⅓ miał użytku Xiąże złt: 504. gr: 23. y ⅓

Odmowił y w tym Xiąże Jmść Ex Podkomorzy y pomimo niezłamane świadectwo Regeſtrow o wielości wzmienioney do pięciu ośmin y gar: 22. tylko przyznał ſię, w czym takóż niepotrzebną ſprzeczkę, gdy ułatwia kalkulacya y świadectwo Urzędu, za rzetelnością jey mowi, ma przeto Sąd wierzyć y uznać winnym do zapłacenia tey wielości, jaka ſię w linią wprowadza według przyjętey ceny beczek 31. ¾ garcy 13. - 504. 23 ⅓.

Dowiedziono też iż grochu na użytek wziół Xże beczek 17 ¾ gar: 15 ktorego cena po złt: 24 na beczkę, a po 5 gr: na garniec kompletuje złt: 428. gr: 15.

Nieprzyjęto y w tym punkcie okazaney regeſtrami prawdy, bo tylko beczkę jedna y garcy 74 uznano na ſwoy użytek wziętymi, lecz że do uchylenia wymienioney wielości żadna niepowoduje przyczyna, przeto niema ſię nad czym Sąd zaſtanawiać, aby nieuznał podaney wielości za prawdziwą, ſkoro w kalkulacyach y w przyświadczeniu Urzędnikow czyta zgodną prawdę. Więc wprowadza ſię groch y ſumma w liniją beczek 17. ¾ garcy 15. - - - - 428. 15

Z tychże kalkulacyi dochodzi wiadomość o wzięciu ſłodu na profit Xcia Staniſława beczek 5 gar: 15 ceniąc beczkę po złt: 20. garniec po gr: 4. ½ uczyni złt: 102 gr: 7 ½

W tym przecie punkcie uznał Xże Staniſław ſłuſzność, nieprzecząc ani wielości ſłodu, ani cenie zań położoney, dla czego y ta pretenſya do linij wchodzi. 107. 7½

Pokazało ſię także z regeſtrow, iż ſiemienia lnianego użył Xże Staniſław na właſną potrzebę beczek 3 ośminę 1. garcy 13. ceniąc beczkę po złt: 24 a garniec po gr: pięć zawinia złt: 77. gr: 5.

Niechciał wierzyć świadectwu regeſtrow Xże Staniſław, a pomimo zapewnienie onych, nazwał tę pretenſyą pró-

żną

żną y żadney nie oświadczył bonifikacyi, lecz że ona rownemi wsparta jest dowodami jak pierwsze, przeto prożne mowienie ma ustawać, a nadgroda za siemie wyrażona to jest 77. złt: gr: 5. że się okazuje słuszną przeto summa do linij wchodzi . . . — Złt: gr: sz: — 77. 5

Regestrami dowiedziono o wzięciu na użytek Xcia siemienia konopnego beczkę 1. y gar: 6. licząc za oną złt: 24. a za garniec gr: 5. uczyni złt: 25 przytym zboża rożnego rodzaju na wyrobek krup, za co wszystko zliczona summa złt: 66. gr: 5.

Xże Jmść Stanisław zgadzając się na zboże, w przerobek krup obrocone y na cenę za one nie przyjoł siemienia więcey nad gar: 4. a za wszystko oświadczył zwrotu złt: 20. y gr: 28.

Niemoże być y w tym formowana wątpliwość w czym te same Regestra upewnienie dają, a przeto całkowita summa ma być przyjęta, y dla tego ona do linij się wprowadza. . . . . — 66. 5

Za mąkę żytnią y pszenną, że Xże Jmść Stanisław uznał siebie winnym zapłacenia, przeto wypadaiące złt: 26. gr: 15. do linij wchodzi. . . . — 26. 15

Dowodnie z tych samych kalkulacyi doświadczyło się iż z Dzięcioła wzięto dla Xcia Stanisława wodek rożnych kilkaset garcy, za ktore zkompletowało się summy 856. gr: 11. y ½

Przestał na tey prawdzie Xże Jmść Stanisław, a wyłączając tylko cukrowey wodki garniec jeden y za ony złt: 4. na summę wyciągnioną zgodził się, lecz że y ten garniec tymiż regestrami do bonifikowania wytknięty, przeto kwestya ustawać powinna, a summa całkowita ma do podziału rownego należeć, dla czego w linią idzie — 856. 11 ½

Poszło na użytek Xcia Stanisława siana wozow 426. licząc za woz po złt: 2. wynosi złt: 852.

Zna Xże Stanisław użycie przez się tego siana, a przeto przestał na tey liczbie wozow, y na cenie onych, więc bez kwestyi wprowadza się summa do linij . — 852.

Włoknem y płotnem rozmaitym wzięto na użytek Xcia Stanisława do tysiąca łokci, jak świadczą kalkulacye przez szczegulność o tym, a z nich każda rzecz mianowicie na weryfikacyą wciągniona upewnia o tey prawdzie, to tedy regularnym ceniąc walorem za wszystko przychodzi złt: 554. gr: 22.

Przeciwko tey z regestrow zebraney wiadomości uczyniony jest zarzut, od Xcia Stanisława, jakoby płotna tkackiego nie wyszło więcey na potrzebę tego Xcia nad 37 łokci, w regestrach zaś okazuje się 757. y ½ w dalszych zaś kwestyach y w położoney cenie zgodzono się zupełnie.

Kiedy zaś odtrącając liczbę łokci płotna, żadnego nie okazano dowodu ktoryby takiey dopomagał chęci, niemożno przeto odeymować wiary tymże regestrom, bo one są z ktorych zgodnie obowiązali się Xiążęta Ichm: nabierać światła, wyśledzaiącego przebory y niedobory dla czego całkowita summa jaka jest wymieniona, a jaka się rzetelnie z tych regestrow, do zapłacenia poznać daje do linij się wprowadza. . : — 554. 22

Dowio-

http://rcin.org.pl

Dowiodło się regestrami iż wzięto na potrzebę Xcia piwa beczek 20. y gar: 140. ceniąc każdą beczkę po zlt: 10. a garniec po gr: 6. przytym oleju garniec jeden y ½ za co ogułem należy zlt: 231. | Zlt: gr: sz:

Niewyprzeczono z strony Xcia y tylości piwa, y takości ceny, kwestya tylko że beczka nie zaymuje więcey nad 40 garcy, a zatym cena do 10. zlt: pomknięta jest większą nad otaxowanie garcy.

Niemasz wszakże y w tym żadnego upewnienia iżby beczka 40. zawierała garcy, owszem znaydziono dowod aż do 50 garcy namiaru, y dla tegoż to zlt: 10. otaxowano, summa zatym za piwo y oley całkowicie do linij wchodzi idą; zlt: - - - 231.

Zregestrow y kalkulacyi okazuje się iż Xże Jmść z rozmaitego rodzaju Bydła miał swoy jedyny użytek, rodzay y wielość takowego bydła, nie opisujesię tu przez szczegulność, w tym jednak ktoby żądał wiadomości weryfikacya w punkcie 16. objaśni za jakowe bydło naymnieyszym walorem, taxowany rodzay y szczegulność onego zgromadza summy zlt: 5990.

Przyjoł do zapłacenia obowiązek Xże Stanisław za wymienione bydło, wyłączając tylko z liczby tey 50. sztuk wołow, Włościanom Zdzięcielskim rozdanych, zakrywają się przyczynami, iż niektorzy biorący Poddani w życiu nie są, inni opuścili chaty, inni za życia Xiężney Wojewodziney Nowogrodzk: zapomagani.

Te wszystkie przyczyny razem czy po osobno wzięte, nic znaczyć niemogą, bo się już nieraz rzekło: iż skoro słowna powieść na odpor regestrom wystawia się, niema w tenczas ona porownania z dowodem pisma, do tego chociażby dozwolić, iż te 50. sztuk wołow, u włościan Zdzięcielskich, a nie u Xcia zostaje, wszelak od wrocenia ich w połowie, czyli waloru zanie niemoże być Xże Stanisław walen, tak jak niemoże we wszystkim odmowić spolności.

Mogł już Xże Stanisław zyskać od Włościan rozdane woły, a jeżeli nie odzyskał dotąd, zawsze jednak kiedy zechce uczynić to może, gdyby zaś ci Poddani rozeszli, lub powymierali, niczym nie wyprobował, czego chociażby pokazał jawne dowody, trzebaby gruntownieyszey jeszcze pewności, czyli y majątek razem z nimi niewymarł, gdyż niedosyć jest opinie snować, a przez one usuwać się od oddania rowney y wzajemney sprawiedliwości.

Za wszystek więc rodzay takowego bydła kładnie się słuszna prozba zapłacenia - - - 5990.

17. Punkt pretensyi do Xcia Stanisława z kalkulacyow do weryfikacyi wciągniony przeświadczył, iż wzięto na użytek tegoż Xcia Jmci owiec 137. które według rozłożonego w weryfikacyi gatunku ceniąc wypada ogulney summy zlt: 935.

Niezaprzeczona ta jest całkiem pretensya, przeto summa za owce do linij się wprowadza - - 953.

Zgodna też w ośmnastym punkcie weryfikacyi wiadomość, o wieprzach wziętych na użytek Xcia, summa też według tam położoney ceny niezaprzeczona, ktorey oguł 70.

19 Punkt

http://rcin.org.pl

19. Punkt weryfikacyi wymianował wiele ptastwa, w jakim rodzaju, y w jakim walorze na użytek Xcia wzięto, za ktòre zliczono summy 445. złt: gr: 25.

Przestał na wszystkim Xże Jmść, więc summa za ptastwo do linij wchodzi - - - 445.

Dwudziestym punktem weryfikacyi dowiedziono iż masłem, śmietaną, syrami y jaycami według tam rozpisaney wielości y osobney ceny na swoy profit Xże Jmść użył złt: 965. gr: 18.

Ta pretensya co do położoney ceny jest zgodna liczbę atoli syrow, masła y jaiec niezupełnie przez Xcia Stanisława przyjęta, gdy jednak regestra o takim tego wszystkiego wzięciu jak się pomieniło w weryfikacyi upewniają, wątpić niepodobno iżby nietyle było użytkiem Xcia Stanisława, a zatym bliżey jest na wierze regestrow przestaiąc, uznać winnym zapłacenia złt: - 966. 18

Dwudziesty pierwszy punkt weryfikacyi obiaśnił, iż na użytek Xcia Jmci woskiem, świcami woskowemi y gotowemi, różną oraz więdliną według tam mianowicie uczynioney ceny wzięto na złt: 410. gr: 5.

Na którą pretensyą zgodził się Xże, więc summa za to wszystko do linij wchodzi - - - 410. 5.

Punkt dwudziesty drugi przyświadczył, wiele y jakiey wzięto więdliny na użytek Xcia opisał razem każdey rzeczy osobną cenę, z ktòrey uformował się ogoł summy złt: 163. gr: 22. y ½

Ani tey wielości więdliny, ani położoney ceny niezaprzeczono od Xcia Jmci summa więc kładnie się całkowita idque - - : - 163. 22 ½

Punkt dwudziesty trzeci weryfikacyi okazał, iż na potrzebę Xcia Stanisława skurami różnego bydła, miodem, woskiem, solą, grzybami, chmielem, makiem, cebulą, jagłą y innemi do konsumpcyi rzeczoma wzięto według wyproporcyonowaney za każdą rzecz taxy na zł 2428. groszy 25.

Przeciw czemu użyto z strony Xcia Stanisława wymowek, iż liczba wzmienionych rzeczy niezgadza się z użytkiem mnieyszą część zawieraiącym, y że cena miodu na garniec po 40. groszy przewyższa wartość onego dziesięcią groszami.

Lecz że takowe racye są podobieństwem nie oddzielne, od powyższych, bo przeciw świadectwu regestr w wzniecone, a żadnego znikąd wsparcia niemają, przeto rzecz niewątpliwa, iż summa in proposito wyrażona sprawiedliwie do równego podziału należy, dla czego wielość jey do linij wchodzi - - - 2428. 25

Punkt 24. weryfikacyi przynosi wiadomość z kalkulacyow zebraną, iż JP. Antoni Chrapkowicz Ekonom Hrabstwa Zdzięcielskiego za rożne prowenta do siebie wpadaiące zawinił XXtom 21953. złt: gr: 10. ¼

Ze zaś tego Ekonoma kreacya od Xcia Stanisława nastąpiła, a Xże Jmść Albrycht niemiał nawet o tym wiadomości, co gotow jest jeżeliby oboiętność jaka zachodziła, nayssolenniey szym usprawiedliwić dowodem nie przeto nie zdoła uwolnić Xcia Stanisława od wrócenia tey straty, do którey stał się przyczyną, tak w tym naturalne prze-

C2 kony-

konywaią przyczyny i tak zadefiniowal Art: 22. Roz: 1784. Zll: gr: fz:

Darmo Xże Stanizaw przez swą odpowiedź odsyła do tegoż Ekonoma po zwrôt zawinioney Summy, gdyż dla Xcia Stanisława taka jest zachowana droga, przez wspomnione Prawo, Xże zaś Albrycht inaczey nie może regulować pretensyi, prócz jak zaregulował, i dla tego całość tey straty wprowadza się dla zyskania połowicznego zwrôtu, a to jest w liczbie zll: - - 21953. 13.

Punkt 25. weryfikacyi obiaśnia iż za kwitami Xcia Stanisława wzięto 1676. zlich od Czaplejewskiego, i tenże sam Czapleiewski Ekonom Zdzięcielski od Xcia Stanisława kreowany, uczynił decessu 4442. zlich i gr: 15.$\frac{3}{4}$. przytym Remanentem na Żydach, i Włościanach do kilku set zlich kalkulacye wzmieniaią, a ogulney Summy 6425. zlich za należną do podziału okazało się z tychże Regestrow.

Darmo przeciwko tak dowodney prawdzie czyniono od Xcia Stanisława wymowki względem wziętey przez się za kwitem Summy, jakoteż względem decessu na Czapleiewskim, Summa bowiem kwitem poświadczona nie należy wszakże do użytku jednego Xcia, a o procent, chociażby opłacił Saturgusowi z własnych dochodow, trzeba na to w mieyscu osobnym ważnieyszego nad słowy usprawiedliwienia.

Czaplijewski zaś z instynktu i starania Xcia Stanisława przyięty, skoro uszkadzaiącym stał się dla Xcia Albrychta, nic przeto uwolnić nie może, aby Xże sam niemiał obowiązku spłacenia, co Czaplijewski zawinił, bo tak zwyż namienione Prawo determinuie, a przeto z tego Punktu cała pretensya do linii wchodzi - - 6425.

Punkt 26. weryfikacyi dowiodł, o Remanencie 154. zlich i gr: 6. na Włościanach Zdzięcielskich, od których Xże Jmść Stanisław, albo odebrał, lub też poźniey odbierze, dopiero jednak wrócić połowę jest obowiązany.

Wymowka zaś nie służy, jakiey użyto, iż Assekuracya 1778. Roku nie ostrzegła o Remanentach, słyszana bowiem ona była wyżey jaki ma zamiar do liczenia się z przeborow w niey doczytać się trudno, iżby w czymkolwiek Excepcya zanotowana była, przestać więc trzeba na Dekretach Trybunalskich, które bez wyłączenia, z wszystkiego zdać Rachunek kazały, a tym gdy odmówić posłuszeństwa niegodzi, odrzucać też Remanentu nie wolno, więc ona całkowicie do linii wchodzi - - - - - 154. 6.

Punkt 27. Weryfikacyi okazał, iż JP. Siemaszko Administrator Zukowski, z różnych Prowentow uczynił decessu zlich 222. gr: 29$\frac{1}{2}$. ktôren że także od Xcia Jmści Stanisława był installowany, szkodować Xże Albrycht nie powinien, i dla tego takowa Summa kładnie się do linii - - - - - - - 222. 29. $\frac{1}{2}$.

Punkt 28. Weryfikacyi upewnił przez zebraną z kalkulacyow wiadomość, iż Xże Stanisław za swemi kwitami wybrał z percepty Zdzięcielskiey zlich 4281. gr: 9. i na rzecz tegoż Xcia za różnemi kwitami wzięto kilka set zll: a w jedno zniosłszy 5207. zll: gr: 18. do podziału należącey Summy, jednego Xcia Stanisława zostało użytkiem.

Podane na przeciw temu różne expensa, gdy nie są usprawiedliwione, żadnym dowodem, ani potrzeba onych dowiedzioną została, nie ma przeto Sąd słuchać, wymyśloney na szkodę Xcia Albrychta argumentacyi, ale ma uznać w tey Summie połowę zwrótu, która się do linii wprowadza - - - - - 5207. 18.

Punkt 29. Weryfikacyi wyciognoł z kalkulacyi JP. Wołka na różnych osobach Remanentu zll: 4426. gr: 17. który Remanent na Włościanach i Arędarzach Zdzięcielskich częścią iuż jest przez Xcia Stanisława odebrany, jako się sam zna w odpowiedzi, a może do tąd w cale zaspokoiony, ktôrego chociażby jeszcze nie zgromadził zupełnie, w mocy wszakże ma swoiey kiedy chcąc zwrôt sobie nakazać.

Dopiero zaś trzeba, aby w połowie oddał całość takowego Remanentu, a przeto ony do linii wchodzi - - - - 4462. 17.

Punkt 30. Weryfikacyi usprawiedliwił, iż JP. Wołk od Xcia Stanisława destynowany, z percept zgromadzanych uczynił decessu zll: 245. gr: 9.$\frac{1}{4}$. i za przedawaną sol nie wprowadził w perceptę zll: 44.

oraz

http://rcin.org.pl

Złote. Grosze.

Oraz luboć na tym mieyscu in proposito przez omyłkę zamiast Wasiukiewicza, (którego JP. Wołk Ekonom Zdzięcielski dla swojey wygody mimo wolą Xcia Albrychta installował) położony jest Buyko Horodniczy, jednak nie za Buykę, lecz za Wasiukiewicza niepotrzebnego sobie, tenże Xże Albrycht Radziwiłł dopomina się zwrócenia pensyi złł: Pol: 80 niewyznaczoney, i przez JP. Wołka niesłusznie zapłaconey, a za wszystkie co i wyżey wspomnione decessa in hoc proposito został winnym Xże Stanisław złł: Pol: 369. gr: 9. i $\frac{1}{4}$.

Ta więc pretensya niemoże być indziey regulowana jak do Xcia Stanisł: z racyi, iż Wołka do rządzenia Dobrami akceptował, a przeto całość tey straty do nastąpić mającego podziału, do linij wchodzi 369. $9\frac{1}{4}$.

Punkt 31. Weryfikacyi przeświadczył: iż JP. Wołk po Chrapkowiczu, Czaplijewskim, Wolfie, znalazł Remanentowey percepty złł: 4645. g. 23. a sam kalkulując się z tey Remanentowey percepty umnieyszył złł: 283. gr: $5\frac{1}{2}$. co że nie powinno przynosić stratę Xciu Albrychtowi, te przeto umnieyszenie do linii wprowadza się 283. 5.

Punkt 32. Weryfikacyi biorąc wiadomość z Regestrow kalkulacyinych, upewnił: iż na Włościanach Zukowieckich zostało Remanentu złł: 476. gr: $2\frac{1}{8}$. a to gdy takoż do wyrównania należy, więc bez wymówki Xże Jmć Stanisław jako Dziedzic tych Włościan, wrócić w połowie jest obowiązany, dla jakiego rozmiarkowania całkiem z tąd pretensya do linii wchodzi - - - - 476. $2\frac{1}{8}$.

Punkt 33 Weryf: okazał: iż JP. Wołk wódki garcy $202\frac{3}{4}$. decessem umnieyszył, a tę ceniąc na garniec po złotemu i g. 15. zawinił złł: 303. gr: $25\frac{11}{48}$. że zaś od Xcia Stanis: Wołk miał powierzony rząd nad Dobrami, przeto decess takowy słusznie do Xcia obrócony zostaje.

Wmawiana przyczyna na odbicie takowego decessu, jakoby ony powtórny raz stosowano, jest niewłaściwą, gdyż z innych zrzódeł wynikły decess w punkcie 30. tey to Weryfikacyi nie zajął wódki, dla przeświadczenia się czytać Weryfikacyą i Regestra, z których takowe decessa są ciągnione, a w nich znalazłszy tę prawdę przyjąć należy Summę za wódkę naliczoną, idque złł: - 303. $25\frac{11}{48}$.

Punkt 34. Weryf: dowiodł rzetelnie: iż Xże Stanisł: od żydów Zdzięc: w R. 1774. za złe obeyście się podczas Processyi, wybrał sztrofu czyli proweniencyi przypadkowey zł: 3600. która że z Dóbr spólnych spólnym ma być użytkiem, nic nad to pewnieyszym nie jest.

Zna wszakże Xże Stanisław ten wziątek, ale go od podziału usuwa nazywając ewentualnym zyskiem, Xże zaś Albrycht nie o słowa, i nie o tytuł zyskow ma sprawę, lecz dowodzi jaka i z kąd w Dobrach spólnych była percepta, nie wziąłby Xże Stanisław tych 200. czer: złł: od Zdzięciel: żydow, gdyby nie był Zdzięcioła Aktorem, aże w ten czas nie jeden miał nad tym Hrabstwem Aktorstwo, przeto wszelaki ewent nie do jednego należy, i przeto takowa Summa do linij wprowadza się - - - - - - 3600.

Punkt 35. Weryfikacyi wyjaśnił: iż 2ch wsi było corocznym obowiązkiem przystawienia gontow po kop 500. kilkadziesiąt, taka danina gdy przez lat 8. trwała, wybrano naymniey kop 4000. licząc więc za kopę po 15. gr: składa się Summa złł: 2000. która że do równego użytku należy, przeto w linią wchodzi - - 2000.

Punkt 36. Weryfikacyi dowiodł: iż w lasach Zdzięcielskich pędzonych smoł Xże Stanisław do wicin swoich używał, które naymnieyszą proporcią ceniąc złł: 600. miały szacunku, a gdy z tąd równy ma być użytek, przeto te 600. złł: do linij wchodzą. - - 600.

Punkt 37. Weryfikacyi dowiodł Xciu Stanisławowi w Dobrach własnych jako to: w Zyrmunach, Tarnowszczyznie, Stokach i Zblanach używanie ludzi Zdzięcielskich do robot, których przez lat 8. pędzenie wynosi robotnika 28,800. ceniąc dzień każdego naypowolniey po gr: 10. składa się Summa złł: 9600.

Nie zaprzeczył wszakże Xże Stanisław używania Zdzięcielskich Włościan; ale do nadgrody za to znać się niechciał, zasłaniając się jakoby z dozwoleniem JO. Xżney Wwdziney i Xżney Starościney Rzeczyc: a przecie takowego dozwolenia niczym nie usprawiedliwił, które chociażby było, Xiąże Albrycht szkodować na tym nie powinien, co przez oderwanie tak znaczney liczby ludzi w Zdzięciele niepomnożyło intraty, a która zapewnaby wzrost wzięła, mając takowe wsparcia, dosyć zatym, że tak szczupłey dopiero szuka Xże Jmć nadgrody, i oną do linij wprowadza. - - 9600.

D Punkt

http://rcin.org.pl

Złote . . . . Groſze . . . .

Punkt 38. Weryfikacyi okazał: iż za wieprza karmnego i za 7. niekarmnych na użytek Xcia Jmci Stanisława wziętych, należy do podziału Summy złł: 110.

Na wielości ſztuk przeſtał Xże Jmć, na cenie tylko nie chciał przeſtać, mieniąc być nie więcey nad 62. złł: wartymi, jednak gdy takowe pomnieyſzenie nadto okazuje niſki walor, a to jeſzcze przeciw wartości raz nie kweſtyonowaney w 18. Punkcie teyże Weryfikacyi, przeto i dopiero niema być zniżenie ceny dozwolone, dla czego zupełny walor do linii wchodzi. - - - - 110.

Punkt 39. Weryfikacyi dowiodł przez kalkulacyą W. Korewy Kraycze-go Xſtwa Zmudz: iż na intereſſa własne Xcia Stanisława różnemi czaſy wydano złł: 1683. gr: 16.

Wyłączał z takowey Summy Xiąże Jmć 252. złłch za zegarek JP. Sokołowſkiemu Paleſtrantowi, jakoby on do wſpólnych intereſſow był ukapitulowany, lecz tey ſpólności żadnym nie przeświadczył dowodem, do dalſzey zaś żądając z W. Korewy dowodu, nic nie rzekł, przeto te obie Summy do wſpdlnego rozebrania należą - 1683. 16.

Punkt 40. Weryfikacyi zgromadził pewną wiadomość z Regeſtrow: iż na intereſſa Xcia Stanisława dwakroć po 100. czerw: złł: z percept Zdzięcielſkich wzięto, co na złote licząc wynoſi złł: 3400. oſobno za różnemi kwitami 108. złł: i gr: 28. nabrano.

Których Summ Xże Stanisław nie wyprzecza dowodząc czyli słównie perſwadując użycie ich na zaſpokojenie ſpólnych intereſſow, gdy jednak niczym nie probuje, niema więc Prawa uſuwać ſię od wrócenia połowy równey, dla czego całość tey Summy do linii wchodzi - - - - - - - - - - 3568. 28.

Punkt 41. Weryfikacyi dokładną dał wiadomość: iż Xże Stanisław wziol na ſwóy użytek 100. beczek żyta właśnie do jednego Xżcia Albrychta należących, jako z Dóbr jego własnych, zwiezionego do ſpławu, świadkiem jakiego wziątku Kwit Reynika dozor nad wicinami mającego, a lubo o tych ſtu beczkach uprzedził Xże Stanisław w pierwſzym punkcie Weryfikacyi przyjąć w połowie bonifikacyą, jakoby te żyto z Dóbr ſpólnych ſkład miało

Lecz kiedy żadna kalkulacya o tych ſtu beczkach nie zaświadcza, a z przeciwka, gdy pismo Reynika nie złamanym jeſt dowodem: iż te żyto do jednego Xżcia Albrychta należało Aktorſtwa, przeto Summa za żyto według powyżſzey biorąc ceny, to jeſt 4000: złł: nie już w połowie, lecz całkiem ma być Xciu Albrychtowi uznana 4000.

Punkt 42. Weryfikacyi wyjaśnił: iż Piſarze Prowentowi różnym zbożem, różnemi do konſumpcyi rzeczoma, jako to: bydłem, masłem, ſyrami, chmielem, wełną, makiem, ſianem, grzybami, &c. za wydawanymi przez ſię kwitami, do ſiebie brali, jaki zbiór takowych rzeczy, iżby inaczey był obrócony nad użycie go na utrzymanie potrzeb własnych Xcia Stanisława uſprawiedliwienia niemaſz, taxując więc rzecz każdą z oſobna, według złożonych kwitow, za wſzyſtko wypada Summy złł: 7106. gr: 16¼.

Zaprzeczył wprawdzie Xże Stanisław tey bonifikacyi, nie przeto jednak iżby go uwiodła ſłuſzność do odmówienia zwrotu, bo na to trzebaby okazać pewność, którey niemając, słównie nazwał podwojoną pretenſyą, lecz gdyby znieść takowe opinie, weyrzeć należy we wſzyſtkie Regeſtra, a z nich kombinacya łatwa: iż zboża Piſarzom Prowentowym dawanego percepty niebyło, zkąd niewątpliwa prawda: że takowy wziątek zoſtawſzy Xcia Stanisława użytkiem, ma dopiero w równy iść podział, za który naymnieyſzym walorem biorąc Summa zgrowadza ſię - - - - 7106. 16¼.

Gdyby Sąd bliżſzą miał pewność tego wſzyſtkiego, co ſię pokrótce pismem wzmieniło, ſkładają ſię Ekonomow Regeſtra i Weryfikacya Zdzięcielſka, które widzieć i czytać.

Już tedy przez ſzczegulność dowiedzionym zoſtaje: wiele, i w jakim rodzaju Xże Stanisław z Hrabſtwa Zdzięcielſkiego użył na ſwóy użytek, percepty tey zaś oguł wyłączając 4000. złł: za ſto beczek żyta, o których ſię mówiło że z Dóbr Xcia Albrychta wzięto, wynoſi Summy - - - - - - - 107582. 13½.

Ta Summa do równego ma należeć podziału, z niey zaś wymując równą połowę dla Xcia Albrychta, i do tey połowy 4000. złł: za ſto beczek żyta włączając, trzeba iżby zapłacił Xiąże Stanisław złł: 57791. jako dług czyſty i realny, a w ten czas ſkutek dóydzie Aſſekyracyi i ſprawiedliwości.

Po-

Poſtąpić dopiero jakie y do wiela miał Xże Staniſław z Hrabſtwa Hłuſkiego intrat, a te iż znowu z przeznaczenia aſſekuracyi y Dekretow Trbnłu w rowny iść maią rozmiar, przeto wiadomość otym wkrotkim zebraniu podaje ſię. | Złt: gr: ſz.

Weryfikacya Hłuſka.

Z Regeſtrow Kazimierza Aramowicza. Michała Szczerbinſkiego Gubernatorow Hrabſtwa Hłuſkiego dowodnie okazało ſię, iż na profit Xcia Staniſława wzięto żyta beczek 44. gar: 11. oſobno jarki beczek 2. gar: 10. y ½ ceniąc oboje rownym walorem, na beczkę po złt: 16. a na garniec po gr: 3. y ⅓ ſkłada ſię ſumma złt: 748. gr: 20.

Nie przyſtąpił do tey prawdy Xże Staniſł. gdy tylko 16 beczek, gar: 12. żyta, a 10 gar: jarki do zapłacenia przyimując, reſztę odrzucał, lecz dla czegoby taką miał determinacyą, ſłuſzności nie okazał. Wmawiane zaś racye jakoby ordynaryuſzom datek włączony, nie zgodne ſą z świadectwem pomienionych w gorze Regeſtrow, przeto jeſt przeſtać bliżey na wierze regeſtrow niż na ſławnych wnioſkach, a z tego powodu, uznać do zapłacenia winnym złt: . . . 748. 20.

Punkt 2. weryfikacyi okazał: iż na profit Xcia Staniſł: brane zboża, jako to pſzenica, jęczmień, owies, grvka, groch ſzczegulnie każdy gatunek takowego zboża podług miar, w tym punkcie weryfikacyi złożonych, ceniąc ſzczupłą ceną ſkładaią ogulną ſummę . 1207. 12 [illegible]

Niechciał y tu Xże Staniſł: wierzyć regeſtrom, bo uſzczuplaiąc zawartą wnich liczbę za zoſtaiącą przyimował w całości złt. 808. gr: 11. lecz kiedy odtrącenia niemiał mocy, jako niedaiący ſłuſznych przyczyn, przeto cała ſumma do linij w prowadzona ma należeć do rownego rozebrania.

Punkt 3. weryfikacyi uwiadomił, iż ſiemie lniane konopne, bob, jagła, krupy jeczmienne były użytkiem Xżcia Staniſława, ich zaś z oſobna biorąc wartość ſkładaią oguł 26. 16 ¼

Punkt 4. weryfikacyi uwiadomił, iż mąka pſzenna, wodka ſiano, oley, bydło w rozmaitym gatunku, więdlina &c. na potrzeby Xcia Staniſława były brane, to zaś wſzyſtko według wyrażoney liczby w punkcie weryfikacyi y wartości za nie zgromadza ſię oguł zł: 756. 24 ½ ¼

Niektóre z wymienionych pretenſyi przyznał przez ſię użytymi Xże Staniſław, inne bez dowodnie wydyſtyngwował, trzeba więc za wſzyſtko nakazać zwrót połowiczny, gdyż wſzyſtko rzetelne ma za ſobą świadectwo.

Punkt 5. weryfikacyi objaśnił, iż ptaſtwo różnego rodzaju maſło, ſery, śmietana, mleko &c. na użytek Xcia Staniſława doſtarczane były, co z oſobno taxuiąc podług wymienioney w tym punkcie wielości, ſkłada ſummę do podziału złt: . . . 325. 1 ⅔

Punkt 6. weryfikacyi zgromadził wiadomość, iż więdliną różną zwierzyną rozmaitą y ſamodziałem wzięto z Hłuſka na złt: 95. 4

Punkt 7. weryfikacyi upewnił, iż zwierzynnymi ſkurami, woſkiem, ſolą, chmielem, grzybami, warzywem rożnym wybrano z Hłuſka, według oſobney każdey z

D2 pomie-

pomienionych rzeczy ceny w weryfikacyi zamkniętey złtch - - - - 272. 14 $\frac{12}{111}$

Nieprzestał Xże na tey prawdzie, wyłączał przez swą odpowiedź niektóre rzeczy Regestrami poświadczone, lecz te wyłączanie zawodnym będąc, na niczym się kończy, a z summy do rownego podziału należącey nic się nie uszczupla.

Punkt 8. weryfikacyi zebrał z różnych regestrow pewną wiadomość, iż z summ gotowych tak za kwitami samego Xcia Jmci Stanisława, jako też JO. Xżney Jeymci Zony oraz rożnych Osob do brania umocowanych wzięto na potrzeby Xcia Stanisława złt: - 32755. 9 $\frac{1}{2}$ $\frac{5}{6}$

Takiego y do tyla wzięcia summ z percept Hłuskich, niezaprzeczył w swey odpowiedzi Xcia Stanisława, ale wyłączyć pragnie niektóre summy, mianowicie za kwitem JO. Xżney Ex-Podkomorzyny 4487. złt: gr: 18. jakoby one do kassy oddane zostały, tuż dopiero WJP. Borzymowski 16821. złt: wziął z tey kassy takową summę mieni być Xże Stanisław na interessa JO. Xżney Koniuszyney Lit: wydatkowaną.

Lecz gdy ani oddania 4487. złt: gr: 18. wyprobował, ni też usprawiedliwił, jakie to były interessa Xżney Koniuszyny y co za potrzeba nagliła do wzięcia y roztracenia tey summy, przeto nie już 17572 złt: które Xże Stanisław przyimuje za użytkowanie, lecz całkowita summa jaka jest do linij w prowadzona, ma być obustronnym pomiarem.

Punkt 9. weryfikacyi dowiodł zupełnie, że Xże Stanisław niemałym kosztem kazał w Hłusku przy będącey austeryi, drugą wybudować, a ta że naymniey niepowiększyła percepty y powiększyć nigdy niemogła, dla blisko ztykającego się mieysca z Austeryą dawniey wybudowaną, przeto koszt na nią łożony, dla nieużytności z niey y dla zgorzenia napotym ma być w połowie wrócony, ktora gotowym groszem, nie wliczaiąc szkła, brytnalow, gontalow, wapna &c. wzieła expensy złt: - - - - 1077. 20

Tenże punkt weryfikacyi upewnił, o zadłużeniu JP. Aramowicza Gubernatora Hłuskiego, przez podany decess złt: 5897. gr: 17. $\frac{1}{6}$ któren że był z Ramienia y woli Xcia Stanisława do rządow przypuszczony, niema przeto Xże Albrycht doświadczać w własnym majątku utraty, ile gdy od takowey odpowiedzi nie uwalnia Xcia Stanisława Art: 22. Roz: 12. więc cały z niego decess do linij w chodzi, to jest - - - 5897. 17 $\frac{1}{6}$

Wymowka od Xcia Stanisława wzięta, względem kosztu na Austeryą y jey spłonienie od ognia, nieznaczy usprawiedliwienia takiego, jakie być powinno na zapytanie Xcia Albrychta.

Bo nie o to jest kwestya, że zgorzała, że Xże Stanisław nie był obowiązany w obcym Dziedzictwie strzedz przypadkow y one ochraniać.

Lecz o to zapytuje Xże Albrycht, na co była potrzebna budowla Austeryi w mieyscu tym, w jakim stała wraz druga, kiedy nowa niemogła obiecywać zysku, dla niepotrzeby swojey, jakoż y jednym groszem niepowiększyła percepty.

Dla

http://rcin.org.pl

Dla plezyru więc Xcia Stanisława łożony koszt może albo czy powinien sprowadzać na maiątek Xcia Albrychta stratę, y czy przeto Xże Stanisław ma być wolny od wrócenia połowy wydaney summy, że już za Aktorstwa Xcia Albrychta ogień pochłonoł te nieużyteczne dzieło.

Wszakże chociażby oney nie zniszczył ogień, miałby wolność Xże Albrycht kwestyonować ten wydatek, jako niepotrzebny y z onego zyskiwać połowę, nie odjęta y dopiero ta sama wolność, dobrze więc y w czasie o to pyta, a pytającemu niemożna odmówić skutku, jaki ukrzywdzonym jest przyzwoity

Wiadomość o przebranych za opłacane procenta summach, y o należących do spolnego opłacenia procentow od summ, za które bez detrunkacyi objoł Xże Stanisław w Hłusku intraty złt: 15872. gr: 15.

Mowiło się w początkowey osnowie sprawy: iż XX. Ichm: zawierając dział między sobą, tak przez uprzedzaiącą assekuracyą, jako też przez tranzakta działowe, upewnili na wzajem, kto jakim Kredytorom ma opłacać długi, a obydwa wszystkim, obowiązali się spolnie przychodzące do daty Ru 1778. Junij 24. zaspokoić procenta.

Stało się że JO. Xże Stanisław od posłuszeństwa tym opisom odbiegając, niechciał przystąpić do obliczenia procentow, jakie do wzmienioney daty należały Kredytorom na stronę Xcia Albrychta przyjętym y dla tego to, niektórzy doświadczywszy zawodu z nieprocentowania wszczeli proceder.

Innych zaś sam Xże Stanisław zwołał do procederu, y dopuścił onym zyskiwać summy z opłaconymi procentami, niemiał oraz względu, że sam połowę procentu był winien do 1778. Ru po dzień 24. Junii opłacić, a w tenczas takim obrótem trafił ucisnąć Xcia Albrychta, kiedy Dokumenta z Korony niemogły do rosprawy przystawionemi bydź, Xże zaś Stanisław utaił tę wiadomość przed Trybunałem, iż assekuracya jest taka, która równość procentowania zastrzegła.

Trzybunał uwierzył Xcia Stanisława udaniu, wskazał według żądania Kredytorow summy, y procenta na Xciu Stanisławie, a przez porządek Ewikcyi za te y tyle summ dopuścił Xciu Stanisławowi do Hrabstwa Hłuskiego inekwitować się.

Rozumiejąc oraz, że z Xcia Albrychta przyczyny Kredytorowie proceder wzniecili, uznał expensu 4000. złt: dla Xcia Stanisława.

Dopiero więc gdy o wszystko ma ostateczny zachodzić rozsądek, wszystko więc właściwą uwagą wchodzić powinną, a co tylko niesłuszność dotąd zatrzymywała sprawiedliwości zostaje obowiązkiem, aby wróconym było, y dla czego następuiące punkta o długach, y o zaległych procentach daią wiadomość.

Punkt 10. tey weryfikacyi upewnił, iż W. Wołodkowicz Ststa Hajenski miał oblig na summę 8800. złt: z terminem oddania w Ru 1764. Marca 19. brał on od tey summy procenta dziesiąte do Ru 1776. takowegoż Mca y dnia, co poświadczaią dawane od niego kwity.

Mimo które dopuścił mu Xże Stanisław wygrywać procent już opłacony do 1776. Ru, dopuścił wliczyć całkowity procent za lat dwie, to jest do daty assekuracyą zamierzoney, co sam w połowie był obowiązany znosić, a za to wszystko sam w ostatku inekwitował się.

Co że jest widocznym przeborem do 7033. złt: gr: 25. słuszna rzecz przeto żądać Xciu Albrychtowi, aby z massy na Hłusku rozlokowaney takowa summa była wytrącona, y użytek z niey dotąd brany, został zwrócon.

Punkt 11. weryfikacyi objaśnił dostatecznie, iż W. Ibnatowicz Woyski Grodzieński, miał na oblig kredytowaney summy złt: 20,000. termin zapłacenia zamierzony w Ru 1755. Marca 19. sądzono mu w Trybunale

E pro-

procentu od Roku 1771. do Roku 1780. zł: Pol: 12,600. Expensu prawnego 450. zł: co czyni 33050.

Kwity zaś składaiące się informuią, iż procent od tey Summy do Ru 1777. był opłacany, więc przebrał Xże General Leutnant 8800. zł.

Osobno od Ru 1777. do 1778. Iunii 24. spólny należał procent, od Summy Ihnatowiczowi winney, którego za Rok i kilka Miesięcy z połowy na Xcia Stanisława przychodziło zł: 882. gr: 2½. a wogule przebrał Xże Stanisław zł: 9680. gr: 2½.

Więc znowu ta Summa ma być wydetrunkowa z Summy na Hłusku będącey, i procent od niey, od daty zaięcia Xciu Albrychtowi zwrócon.

Punkt 12. Weryfikacyi przeświadczył, iż Bernardyki Wileń: mieli za Obligiem 2000. zł: udeterminowane zapłacić w Roku 1772. Febr: 6. brały one od tey Summy do 1776. Ru procent, więc od tey daty do 80. tylko należało, do którego expens prawny 150 zł: łącząc, składa się Summy 2710. zł: na połowę więc rozcinaiąc ten przebor 280. zł: niesłusznie pod swóy zysk zagarnoł Xże Stanisław, i osobno od 1776. do 1778. Roku po dzień 24. Junii należało w połowie przyiąć od tey Summy procent, którego przychodziło w połowie zł: 105 gr: 15.

Czego gdy nie uczynił, owszem za całkowity ten przebor do 385. zł: gr: 15. zaliczaiący się obioł intratę w Hłusku, rzeczą jest zatym konieczną, aby dopiero, to wszystko z branym użytkiem wrócił.

Punkt 13. weryfikacyi dowiodł, iż Baranowiczowa Mniszka miała na Oblig kredytowaney Summy 12,500. zł: opłacenia tey Summy termin miał następować w Roku 1769. Apr: 23. dnia, procentowana ona była do 1777. od którey daty do 1778. z mocy assekuracyi, spólność płacenia procentu należała.

Mimo to wszakże Xcia Albrychta zwalaiąc całość Xże Stanisław przebrał w połowie licząc zł: 510. gr. 12. i puł, do którey wliczaiąc nie detrunkowanych 62. zł: i gr: 15. zawinił zł: 572. gr: 27½. tę więc Summę z żytkiem z niey obowiązany oddać.

Punkt 14. weryfikacyi okazał, iż W. Rymsza miał Oblig czyli Prawo na Summę 10,000. złlch z terminem zapłacenia w 1767. Ru Apr: 27. dnia.

Procent od tey Summy do 1778. Ru zupełnie opłacony, na Rok zaś 1778. dano złl: 400. in vim Procentu, który datek że bez detrunkaty został sądzony, i że Xże Stanisław od 27. Apr: do 24. Junii za dwa Miesiące, w połowie do procentu należał, do którego terminu na schedę Xcia Stanisława 58. złl: gr: 10. wypada, za jaką Summę w jedną znosząc złl: 458. gr: 10. nie słusznie w Hłusk inekwitował się, oną więc dopiero z użytkiem branym, odłożyć powinien.

Punkt 15. weryfikacyi uwiadomił, iż JW. Zienkowicz Stta Dudz: od Summ na pięć zapisow, kredytowanych do 1777. Roku Apr: 23. odebrał zupełny procent, od jakiey daty do 1778. dnia 24. Junii należało spolnie XXtom obu opłacić od 32960. złlch Procenta.

Co gdy nie nastąpiło, i gdy za takowy procent, przez Xcia Stanisława biorąc w połowie złl: 1345. gr: 25½. winny, sam Xże Stanisław do Hłuska inekwitował się, ma dopiero Tryb: naznaczyć zwrót z użytkiem.

Punkt 16. weryfikacyi zainformował, iż JW. Gielgudowa Kasztelanowa Żmudz: od 17193 złl: do 1776. Ru 10. Apr: całkowity odbierała Procent, a in vim lat dalszych wzięła na procent złl: 719. takowy wziątek nie został Dekretem Trybunalskim odtrącony, za który Xże Stanisław, i razem za spolny procent w połowie od 1776. Apr: 10. do 1778. Junii 24. przychodzący idque za 2046. złl: gr: 4. $\frac{1}{16}$. w ogule zaioł, wszystkie Intraty, to więc dopiero z branym nienależnie użytkiem, oddać ma obowiązek.

Punkt 17. weryfikacyi przyświadczył, iż W. Baranowicz od Summy 12000. złl: do Ru 1778. Apr: 23. odbierał zupełny procent, na następuiący zaś Rok in vim procentu wzioł złlch 178.

Mimo to wszakże dopuścił mu Xże Stanisław zyskiwać wszystkie procenta, i sam tak za opłacone, do 1778 Roku jakoteż za przepłatkę na Rok dolny 178. złl: niemniey za spolny procent od 23. Apr: po dzień 24. Junii 10228. złl: przebrał, i one na Hłusku rozlokował.

Gdy więc dopiero nayrzeczywiściey Sąd widzi taką niesłuszność w pomnożeniu Summy i w branym z niey użytku, oną przeto ma wytrącić z Kapitału z procentem do tąd profitowanym.

Punkt 18. weryfikacyi okazał, iż W. Koncewicz od 14000. złl: sobie należnych do Roku 1776. Apr: 23. całkowity odebrał procent, a na poniższy Rok wzioł in vim procentu złlch 944. gr: 22½. za którą ilość i za połowę procentu przez Xcia Stanisława opłacać się powinnego od Roku 1776. Apr: 23. do Roku 1778. Junii 24. tenże Xże Stanisław w stopniu Kuncewicza, pomnożywszy, nie słusznym narzutem Summy 14775. złl: gr: 17½. za oną do Hłuska inekwitował się.

Jaki krok że niema za sobą żadney słuszności, i usprawiedliwienia, prożba jest zatym z strony Xcia Albrychta przyzwoita, aby takowa Summa z użytkiem od niey branym, była zwrócona.

Punkt

http://rcin.org.pl

Punkt 19. weryfikacyi okazał, iż JP. Salomonowicz miał za Obligiem, złł: 10,000. odbierał od tey Summy całkowity procent, do 1774. Ru Marca 25. jemu więc za lat 6. to jest: do daty przez Dekret Trybunalski udeterminowaney po 7. od sta licząc, należało złł: 4200. a z kapitałem łącząc zyskiwaćby powinien złł: 14200.

Sądzono zaś mu 14500. z czego przeboru 300. zł: okazuie się, osobno zaś Assekuracya upewniała, o spolnym do 1778. Ru znaszaniu procentow, mimo którą gdy Xże Stanisław od 1776 do 1778. Ru z dwuch lat w połowie miał obowiązek 1400. złł: zapłacić, i od 25. Marca do 24. Junii także połowiczny 87. zł: gr: 15. oddać *Procent.*

Skoro więc nie zachował powinney Dokumentowi podległości, a uchylaląc się od jey rygoru, sam to zyskał na Xciu Albrychcie co był powinien zapłacić, i za takową summę do 1637. zł: gr: 15. zmnożoną do Hłuska inekwitował się, dopiero więc oddać z użytkiem sprawiedliwość radzi.

Punkt 20. weryfikacyi dał wiedzieć, iż JP. Przecławska od Summy sobie winney brała do Roku 1776. Apr: 23. dnia dziesiąty procent, po 800. zł w następnym zaś Roku gdy także niezważaiąc na porządek Prawa zmnieyszaiący, po 7. od sta wzieła dziesiąty procent, przebor więc za Rok 1777. 240 zł: widocznie okazuie się.

Ta JP. Przecławska w Roku 1778. zyskała przez Dekret 8560. zł: od Roku zatym 1778. do 1780. należało oney procentu za lat dwie 1198. zł. gr: 12. któren z kapitałem łącząc wynosi 9750. złł: gr: 12.

Gdy zaś Xże Stanisław tak przebranego nad słuszność procentu w połowie nie detrunkował, jakoteż od 1777. do 1778 Roku w połowie na się nie przyioł, a nadto opłacony przez Xcia Albrychta za lat 2 do 1780. Roku procent nie sprawiedliwie wliczył, i zatę przeborową summę do Hłuska inekwitował się.

Ta więc Summa do 1645. złł: gr: 7. znosząca się, ma dopiero wziąść zwrót z użytkiem nad słuszność zatrzymanym.

Punkt 21. weryfikacyi przeświadczył, iż dwum Altarystom Zdzięcielskim od Summy im należącey 12,000. zł: opłacało się corocznie Procentu czterma Ratami zł: 990. z jakiego uporządkowania do terminu S. Jana to jest: po dzień 24. Junii Roku 1778. należało zł: 496.

Ze zaś JP. Wołk w pułrocznym czasie jednemu Altaryście zapłacić 248. zł: drugiemu 372 in Summa zł. 620. pewność jest niechybna, iż ta przepłata nad połroczną należność z wspólnych nastąpiła intrat, która ponieważ ostrzeżona jest do równego rozebrania, przeto wziątek ten na przepłatę poniższych terminow na równe dzieląc dwie części, wrócić przychodzi Xciu Albrychtowi 62.

Punkt 22. weryfikacyi upewnił, iż WW. Komorowscy od 50,000. zł: sobie należnych brali po 3500. zł: rocznego Procentu, W. Korewa takowy procent od Ru 1770 Xbra 15. do 1774. Ru tegoż Miesiąca i dnia opłacił Komorowskim zupełnie, po odięciu zaś W. Korewie kassy, a oddaniu oney przez Xcia Stanisława JP. Czapleiewskiemu, tenże JP. Czapleiewski, płacąc za następny Rok 1775 procent, wzioł kwit, iakoby ten procent za 1773. Rok był płacony, dla jakiey przyczyny to się stało zgadnąć nie można, gdyby jednak zaginely kwity przez W. Korewę z opłaconego procentu z tych lat brane, szkodować pewnie przyszłoby zł: 7000.

Od Roku zaś 1775 do 1777 znowu W. Korewa zapłaciwszy dwuletni procent, dał nadto zbożem 128 zł: a od 1777. do 1778. Roku JP. Wołk osobno całkowity zapłacił procent od tey Summy.

Z jakiego zapłacenia ponieważ one nastąpiło z intrat wspólnych, procentowanie zaś wspólne nie dłużey prócz po dzień 24. Junii było determinowane, jawny iest dowod, iż od 24. Junii zapłacony procent, do 15. Xbra nie może zaymować własności Xcia Albrychta, którey że tam wpłyneło 1750. zł: i osobno, 128. zł: przez W. Korewę zbożem danych.

Przeto cała wielesć tey Summ idque zł: 1878. ma być Xciu Albrychtowi zwrócona.

Punkt 23. weryfikacyi naucza, iż JP. Mąkacz od 10,500. zł: sobie winnych brał do 1776. Ru po 8. od sta, od 1776. zaś nie powinien iuż był brać wyższego nad 7. procentu, dla zaszłey Konstytucyi, gdy jednak tak uczynił, przebor więc wyraźny z Roku 1777 zł: 105. z takowego nadatku od Ru zaś 1777. do 1778. Apr: 23 opłacił JP. Wołk od tey Summy 7. procent.

A że od dnia 24. Junii 1778. Roku przez jednego Xcia Stanisława należało od tey Summy płacić procent, poniewaź daley wspolność zastrzeżoną nie była, przeto wzięte pieniądze z części Xcia Albrychta łącząc one z przebranym procentem, zł. 727. gr: 15. ma dopiero Xże General Leutnant powrócić

Punkt 24. weryfikacyi upewnił, iż W. Narbut Stolnik Lidzki od Summy 13648. zł: brał do 1776. Roku Januarii 6. dnia 10. procent, po jakim czasie, gdy Konstytucya brać większego nad 7. nie dozwalała, a za Rok 1777. gdy się pokazuie opłata 10. procentu, wyraźnie zatym przebrano zł: 409. gr: 10

Osobno w Roku 1777. odebrał W. Narbut dwuletni procent, to jest: za 1778. i 1779. Rok,

że zaś Xże Albrycht nie należał do opłacenia daley wſpólnie tego procentu, od ſummy na konto Xcia Stanisława doſtaiącey ſię prócz do 24. Junii 1778. Roku.

Przeto przepłata ta uczyniona z intrat do działu wchodzić powinnych, ma być dopiero, tak tych 953. zł: gr: 20. iakoteż 409. zł: gr: 10. nad słuſzność za procent większy danych, a w iedno zniosłſzy 856. zł: Xciu Jmści Albrychtowi oddana.

Punkt 25. weryfikacyi okazał, iż JW. Przezdziecki maiąc na kredycie 34000. zł: brał do 1776. Ru Marca 3. 10. procent, a od 1776. Ru gdy taki nie należał procent Komiſsarz Xiążąt Imściw wſpólnie przyięty, nie chciał większego nad ſiódmy dawać, rozkazem zaś Xcia Stanisłewa zniewoloney za 1777. i 1778. przepłacać muſiał 2040. zł:

Nadto od 1778. do 1779. całoroczny zaſpokoił procent, takimże po 10. od ſta płaceniem, któren Rok że iuż od 24. Iunii 1778. Roku według opiſu aſſekuracyi, nic Xcia Albrychta nie intereſſował, ponieważ ta Summa na konto Xcia Staniſława działem przyięta, przeto z przepłaty procentow i z przepłaty roczney po odtrąceniu do S. Iana ſpolney opłaty, gdy przebrano zł: 4712. gr: 23. $\frac{1}{3}$. wrócić dopiero konieczną ieſt potrzebą i obowiązkiem.

Punkt 26. weryfikacyi okazał, iż W. Szukiewicz od 13000. zł. brał procent oſmy, do 1776. Ru, od iakiego terminu, po zapadłey Konſtytucyi, gdy tymże ſpoſobem za 77. Rok był procentowany, przebor wyrazny dopełnił zł. 130.

Oſobno za 1778. i 1779. Rok z ſpolnych intrat opłacono W. Szukiewiczowi 7. procent, że zaś ten dług poſzedł na ſchedę Xcia Staniſława, zaczym i opłacanie procentu od 1778. Ru dnia 24. Iunii należało do Xcia Staniſława.

Opłacanie więc ſpólnemi intratami ukrzywdziło Xcia Albrychta nic nie należącego do długu, na zł: 889. włączaiąc w to dany nad należność za 1777. Rok 8 procent, iaka ilość ma być dopiero zwrócona całkowicie.

Punkt 27. weryfikacyi przeświadczył, iż W. Soroka od Summ 11000. zł: jedney, 8000 zł drugiey, odbierał od pierwſzey dzieſiąte, od drugiey oſme procenta do 1776. Ru Apr: 23. że zaś i potym za 1777. Rok jednoſtayny wziol procent, wyraźny przebor z intrat ſpólnych, złotych 410. od 1777. do 1778. wziol caloroczny 7. Procent a gdy ta ſpolność tylko do dnia 24 Junii ſłużyła, od Summy więc tey na konto Xcia Staniſława działem przyiętym do tego Xcia nadal opłacanie procentu należą, nie może zaymować maiątku Xcia Albrychta.

Przebor zatym z procentu nad termin S. Jana uczyniony, po odtrąceniu wſpólney opłaty do powrócenia Xciu Albrychtowi należy złł: 188. gr: 20.

Punkt 28. weryfikacyi doſtatecznie okazał, wiele Xże Albrycht zyſkiwać powinien, z mocy aſſekuracyi opłacaiąc zaległe procenta od ſumm Anteceſſorſkich, właſnymi pieniędzmi do Daty 78. Ru dnia 24. Jun: jako to Glinſkiemu w ſtopniu Wołka złt 464. gr: 7. $\frac{1}{3}$ Grabowſkiemu złt: 175. JP. Heydenrech złt: 280. Karmelitankom Wileńſkim złtch 163. Gr: 10. Przeſmyckiemu 808. złtch: Sliźniowey 268. złtch gr: 14. Wierzeyſkiemu 401. złt: gr: 4. $\frac{2}{3}$ Liſowſkiemu złt: 21. gr 15. Pacowey 21. złt: gr: 10. Zagurſkiemu złt: 118. gr: 23. Scypionowey 175. złtch a w jedno znioſłſzy tym wſzyſtkim wzmienionym Kredytorom, z właſney ſummy zapłacił złt: 3772. gr: 4. $\frac{1}{6}$

Tę więc ſummę z zapewnienia aſſekuracyą na wzajem przyjętego, winien jeſt Xże Staniſław w połowie zapłacić idq; 1886. złt: gr: 2 $\frac{1}{12}$

Punkt 29. weryfikacyi wyjaśnił, iż JO. Xżna Jeymość Zona Xiążęcia Albrychta, dla intereſſow ſpolnych ſiedząc w Warſzawie z JO. Xżną General-Leytnantową Zoną Xcia Staniſława, cały ten czas przebywania ſwoim utrzymała koſztem, y Xżna Jeymość General Leytnantowa expenſem Xżney General Majorowey utrzymywana była.

W jakim czaſie gdy na nieuchronne potrzeby według świadectwa ſkładających ſię dwóch regeſtrow, 21,369. złtch: gr: 27. wydano, ta więc wſpolność intereſſu, do zwrócenia w połowie takowego wydatku, z mocy aſſekuracyi y z powodu ſłuſzności, że Xcia Staniſława obowiązanym czyni, nic nadto widoczniey ſzym nie ieſt y przeto 21369. złt: do linij pewney wchodzi.

Punkt 30. weryfikacyi upewnił, iż Xże Albrycht dla wſpolnych intereſſow zaſtępując Xcia Staniſława w Ru 76. jezdził na Seym do Warſzawy y tam bawiąc właſney ſummy ſtracił 13,499. złt: gr: 5. która ſtrata gdy iſtotnie z powodu wſpolnego intereſſu, y za namową ſpolną naſtąpiła odmowić przeto niemożna, aby niebyła do równego zapłacenia przyjęta.

Punkt

Punkt 31. weryfikacyi okazał, iż Xże Jmść Major w Ru 76. od dnia 16. 9bra dla wſpolnych intereſſow jadąc z Warſzawy do Lublina w podróży, w bawieniu w Lublinie przy intereſſach, do obu Xiążąt ściągaiących ſię wyexpenſował złt: 11,489. gr: 23. drugi raz znowu gdy w Roku 7. dla tychże intereſſow do Lublina zjeżdżać konieczna wymagała potrzeba, na podobneż expenſa wydał własnych pieniędzy złt: 23,117. gr: 8. które obie ſummy ſą mianowicie wciągnione w Regeſtr, z przeświadczeniem zupełnym, a nie odbicie potrzebnych w trwaiącym procederze koſztach.

Te więc obie ſummy w jedno znoſząc złt: 34,607, gr: 1. ſkoro widocznie na ſpolny intereſs Xiążąt obu zoſtały łożone, niemożno odmowić, aby Xże Staniſław, nic w ów czas nie przykładaiący ſię nie zwrócił dopiero równey połowy z przychodzącym od niey procentem.

Punkt 32. weryfikacyi uſprawiedliwił, iż w Roku 1777. wydarzona okoliczność przymuſiła wyſłać do Lublina także dla wſpolnych intereſſow Xcia Dominika Syna Xcia Majora, y razem Xże Jerzy Syn Xcia Staniſława, był do tey podróży udany, na którą y na bawienie ſię w Lublinie, utrzymuiąc ſwoim expenſem Xcia Jerzego, Xże Dominik wydał złt: 11,125. jak poświadcza Regeſtr przez Xcia Jerzego podpiſany, na powrót z Lublina także z własnych pieniędzy Xcia Majora wyſzło złt: 1211. gr: 16. czego świadkiem jeſt Regeſtr, przez W. Wolkowyckiego Sakretarza ſporządzony.

Te więc obie ſummy w oguł znieſione złt: 12,336. gr: 16. że ma Xże Staniſław w równey połowie oddać Xciu Albrychtowi widok naybliżſzy wſpolnych intereſſow oświeca.

Punkt 33. weryfikacyi uſprawiedliwił, przez udzielne Regeſtra, iż Xiąże Major na wyięcie różnych tranzaktow Dekretow, w Lublinie na znieſienie kondemnat, na akommodacyą Mecenaſſom tamecznym, wydał Czerw: złt: 2095. złt: 15. gr: 11. co na złote znoſząc złt: 37,725. gr: 11. czyni.

Takowy zaś wydatek: gdy równie obu intereſſował, a Xże Staniſław narażaiąc Xcia Albrychta do władania tym procederem, nic pod owczas z właſnych ſumm w pomoc niedał, dopiero przeto całą połowę wrócić, y od oney przychodzący procent, nadgrodzić ma przez Trybunał obowiązanym zoſtać.

Punkt 34. weryfikacyi przez różne regeſtra wyświecił, iż Xże Major tak na intereſſa wſpolne w Grodnie, jako też w Warſzawie dla uczynienia działu, utrzymuiąc bez dołożenia ſię Xcia Staniſława właſnym koſztem JOO. JWW. Pośrzednikow, do tego Aktu użytych, tudzież wſzyſtkie ułatwiaiąc do tego dążące okoliczności, wyexpenſował gotowey ſummy złt: 102500. gr: 29½

Expens ten y taki wydatek przeświadczaią regeſtra, że był nieuchronny y koniecznie potrzebny, że gdyby na ony w czaſie tamtym, zaſtępuiąc niedoſtarczenie, przez Xcia Staniſława, ſwoich nie używał ſumm Xże Major, akt działu niemogłby wziąć końca y cała ſubſtancya w zamieſzaniu aż dotąd byłaby.

Nie zechce Xże Staniſław przez delikatność odmowić tey prawdy: iż ſam życzył, aby do naſtąpić maiącego branych z Dobr intrat, rozliczenia ſię Xże Major łożył koſzt, y utrzymywał te dzieło jeden, które do utrzymania jednoſtaynego obu należało.

Summa zatym regeſtrami wyjaśniona należąc do równego y jednoſtaynego intereſſu, ma być dopiero w równey połowie Xciu Albrychtowi zwrócona, o którey gdyby Sąd bliżſze miał przeświadczenie, ſkłada ſię weryfikacya Zdzięcielſka.

Na te wſzyſtkie punkta względem expenſy y względem przepłaty procentow, żadnego Xże Staniſław, niechciał dać uſprawiedliwienia, zna

F ſam,

http://rcin.org.pl

ſam, że y takość ſummy, o jakiey zaświadczaią regeſtra, z okazyi wſpolnych intereſſow, Xże Albrycht wyexpenſował y tylość procentow nieſłuſzcznie przebrał, zaymuiąc za one intraty w Hłuſku.

Jednak to znaiąc niechce uznać potrzeby wròcenia? ale przyczynami dalekiemi, od ſprawiedliwey konwikcyi wymawia niemożność do ſiebie regulowania tey pretenſyi, a to z racyi, iż niby aſſekuracya takiey nie nadaje Xciu Albrychtowi, w poſzukiwaniu wolności.

Nietrzeba około tego wiele wywoou, doſyć jeſt weyrzeć gruntownie w ſkład tey aſſekuracyi, a zniey doſtateczna konwikcya, iż o przebor, lub niedobor wolna droga dopomnienia ſię na wzajem.

Owoż gdy Xże Albrycht ſkłada regeſtra expenſy wſpolnych intereſſow, gdy uſprawiedliwia wiele z Dobr wſpolnych na załatwianie onych perceptował, y gdy dowodzi mnieyſzość wziątku, a więkſzość wydatku, łatwo więc widzieć można jaki y do wiela niedobor okazuje ſię.

Druga przyczyna Xcia nie przyimuiąca bonifikacyi przepłaconych procentow, że Trybunał niektòre wydetrunkował, inne do Ziemſtwa na rozpoznanie odeſłał z racyi tam przewodu uczynionego, inne zaś zaſtanowił dla nieobecności Kredytorow, tych do ktòrych ſię ten przebor ściągał.

Niemoże i ta przyczyna zaſtanawiać porządku tego w jakim dopiòro przychodzi na Sąd Xże Albrycht, pozwał on bowiem wſzyſtkich Kredytorow na Trybunał w nowey kweſtyi, oddaiąc im całość maiątku na ſatysfakcyą długom.

Taka okoliczność czy kto ma, czy niema, w jakimbądźkolwiek Sądzie konwikcyą cofa każdego całość pretenſyi, a razem łączy w jeden Sąd i do jednego zewſzyſtkiemi obiektu wciąga.

Skoro więc przemienny porządek, w inſzey poſtaci dziſieyſzą ſtanowi ſprawę, ſkoro wſzyſcy Kredytorowie maią uledz jednemu loſowi? ſkoro Xże Staniſław w ſtopniu tych Kredytorow, za ktòrych zyſkał ſądzenie ſumm ſobie w Trybunale ſtanął Aktorem.

Z tych przeto wzmienionych powodow z wſzyſtkiego zupełna należy uczynienie rozrachowania, bo ten czas jeſt czałem oſtatecznym i wſzyſtko konkluduiącym.

Weryfikacya Berdyczowſka.

Punktem pierwſzym tey weryfikacyi dowiodł JO. Xiąże Iegomość Generał Major z obrachunkiem Reutowicza w Roku 1777. uczynionego, iż JO. Xże Staniſław jako poświadczaią ròżnych dat kwity na właſny ſwòy użytek z intrat Berdyczowſkich, wybrał gotowey ſummy złł: 57,367. gr: 7. ½

Xiąże zaś Staniſław w odpowiedzi ſwey niechciał więcey akceptować i nie akceptował, nad złł: 25,885. gr: 18 ofiaruiąc z nich połowiczny zwrót Xiążęciu Albrychtowi, lecz że taka determinacya znaczną okazuie ſię krzywdą Xcia Albrychta, niemożno przeto nic zmnieyſzać i wyimować od ròwnego podziału, co przez wzięcie zoſtało korzyścią Xięcia Staniſława, mianowicie gdy na wyliczone expenſa niezłożył uſprawiedliwienia, iżby one były do Xcia Albrychta ściągaiącemi ſię ztąd więc cała ſumma złłch 57,367. gr: 7. i ½ ma być do podziału za ſłuſzną uznana.

Punktem drugim weryfikacyi przeświadczono ze ſtrony Xcia Albrychta, iż Xże Staniſław za obięciem Dòbr Berdyczowa wyperceptował na ſiebie z intrat tych Dòbr złłch 10,240. o czym upewniaią rachunki Burzymowſkiego, Gudzielewicza i Reutowicza.

Niewymawia Xcia Staniſława od zwròcenia tey percepty racya użyta w odpowiedzi: iż JW. Judycki Straźnik Litt: wſpólnie bawiący ſię z Xięciem Staniſławem w Bardyczowie i niby zaſtępuiący nieobecność Xcia

Majora

http://rcin.org.pl

Majora, był przyczyną wyexpensowania w ów czas wypercepłowaney summy.

Gdyż od Xcia Majora niezaszła rekwizycya żadna, a Xże Stanisław, że go z własney determinacyi chciał mieć z społem z sobą rezyduiącym, koszt przeto ten niemoże zaymować części, Xcia Albrychta który nie życzył sobie w tym mieć stratę i którey niemoże opuszczać przeto, iżby niezmnieyszał satysfakcyi i swym Kredytorom. Dla tego więc cała ta summa złł: 10,240. do rownego rozmiarkowania ma wchodzić.

Punktem trzecim weryfikacyi dowiodł Xże Major, iż Xże Generał Leutenant dług swóy Fokowi należny czer: złłch 50. w Roku 1773. Aprila 9. zaassygnował do intrat Berdyczowskich, która summa na złote redukuiąc złłch 900. z tychże intrat została wypłacona. Wspólność więc jey do równego należy oddania.

A chociaż Xże Stanisław chcąc Xcia Albrychta odtrącić od tey wspólności, nazywa ten dług długiem wspólnym, jakoby z interessu odparcia Xżney Koniuszyney od Bardyczowa, jednakże gdy potrzeby takiey i dowodu o niezawinieniu przez się tych 50. czer: złłch nieokazał, niema przeto nad czym się zastanawiać, aby nieuznać równo połowiczny zwrót tych 900. złłch.

Punktem czwartym weryfikacyi dowiodł Xże Major, iż za assygnacyami Xcia Stanisława dano XX. Prezbiterom złłch 100. od Arędarza Berdyczowskiego Pinka wzięto złł: 360. JP. Karniewskiemu za assygnacyami tegoż Xcia Stanisława wydano złłch 6000. co w jedno znosząc wspólney summy na interessa Xcia Stanisława wyexpensowano złłch 6460. która że ma być równie rozebrana, nienadto pewnieyszym niejest.

To zaś niewymawia Xcia Stanisława od całkowitego tey summy pod rozmiar podania, iż on do dwóch pierwszych na swóy użytek wzięcia znaiąc się 6000. złłch Karniewskiemu zaassygnowanych, nieprzyimuie, udaiąc jakoby on był wspólnych interessow Plenipotentem, kiedy tey wspólności tych interessow, do których Karniewski należał nieokazał i kiedy niewidać jakieby i w tym czasie skutecznie był do obu Xżąt ściągaiący się proceder wiedziony, więc i ta summa 6000. złłch z dołączoną do którey znasie Xże Stanisław 6460. do równego należy rozebrania.

Punktem piątym weryfikacyi przeświadczył Xże Generał Major, iż Xże Stanisław z intrat Bardyczowskich Wiszowatemu i Rządkowskiemu Plenipotentom swym 2000. złłch zaassygnował, tudzież IP. Fiedorowiczowi 2070. złłch wyznaczył, osobno za kwitami Piaseckiego 378. złotych groszy 7. Syrwida 9292. złotych groszy 29. Tynkauza 8670. Switeckiego 3680. złłch gr: 29. ½ na psy Xcia Stanisława złłch 16. na siano złłch 156. w ogół te wszystkie summy zniosszy, wziął na swe interessa Xże Stanisław złłch 26.264. gr: 5. i ½

Na uwolnienie się odwrócenia połowy tych summ różnych użył wymowek Xże Stanisław, mianowicie co dał Wiszowatemu Rzędkowskiemu, i Fiedorowiczowi nazwał to społną potrzebą a tey społności niczym nie wyprobował, i Xże Albrycht aż dotąd nieznał za wspólnych Plenipotentow, ponieważ żadnych im niepowierzał interessow, ani były takie, dla iakichby w Warszawie utrzymywać tak znacznym kosztem, radziła słuszność.

Resztę zaś summy zna Xże Stanisław wswóy użytek weszłą, iednak gdyby i od tey usunął Xcia Albrychta, umianował także stratę jey z racyi bawienia w Warszawie dla w spólnych Interessow? ale taka wymówka będąc pretextową niezdoła zatarć tey summy, do którey wzięcia zna się Xże Stanisław, a zatym te 26,264. złch gr: 5. ½ na równe części rozdzielić sprawiedliwość radzi.

Punktem 26. weryfikacyi przeświadczył Xże Albrykt. iż przez obu Xżąt wysłani WW. Szteyn i Podczaszyński do okalkulowania JP. Rozanowicza Rządcę Berdyczowskiego, znaleźli wiadomość o daniu na po-

F2 trzeba

http://rcin.org.pl

trzeby Xcia Stanisława z intrat Bardyczowskich 18,838. złch gr: 24. Ta zaś summa gdy z mocy i przeznaczenia assekuracyi niemoże zostawać jednego Xcia Stanisława użytkiem, zwrócenie więc połowy nastąpić powinne.

Racye zażyte na pomnieyszenie tey ilości są próżne i nadaremne, bo datek posyłanym przez Xcia Stanisława na podroże, i Drewiczowi iakoby za narzucony furaż nie iest dowiedziony, iżby aktualnie ściągał się do Xcia Albrychta, a zatym niewolnie przyznaiąc się do wzięcia na swóy użytek 13,200. złch, 5635 złch wyłącza, i niechce z nich oddać równey połowy.

Rzeczą iest zatym Trybunału, aby i w tym uznawszy niesłuszność z całey massy 18,838 złch, gr:24 naznaczył, zwrót z użytkiem aż dotąd zatrzymanym.

Punktem siódmym weryfikacyi dowiodł Xże Albrycht, iż z pod zastawy Antecessorskiey Wieś Jarowkę, Osiennę i Bogudzięki do Dóbr ukraińskich przysłuchaiące swą summą okupił od JW. Łopotta Oboźnego W. X. Litt: ktoremu prócz summy zastawney musiał zwracać expensa fundi, i osobno za dożywocie nadgradzać, za co wszystko wydał złch 54,000.

Ta zaś summa będąc antecessorskim długiem, równie obu Xiążąt interessować powinna, a zatym do spólnego iey opłacenia jednostayne każdy miał obowiązki opłacenie dopioro przez Xcia Albrychta bez dołożenia się summą przez Xcia Stanisława. Czyni tegoż Xięcia dłużnym JO. Xciu Albrychtowi, i dla tego cała ta sama kładnie się, aby połowę z niey zyskać z procentem na Xciu Stanisławie.

Punktem ósmym weryfikacyi wyjaśnił Xże General Major, iż nad położone wschedzie 2000 złch na wykupno Wsi Rosczyn do Bardyczowa, należney, musiał drugie 2000. złch wypłacić w Ru 79. Apr: 17 JP. Bielskiemu. Także za Wieś Bezymenną czyli Mackowce nad przyięte 2000 złch, 1130. temuż Bielskiemu zapłacił.

Osobno w Ru 79 Maa 7. za Wieś Szwykowkę vigore Dekretu condescensionis Gałeckiemu Sukcessorowi Słotwińskiego 20,492 złch gr: 19. w tymże Ru Julii Rabczewskiey za uroszczone z tenuty Machnowki pretensye, morząc przez nią wszczęty proceder 700. złch zapłacił, JPP. Zwolińskim z nakazu Dekretu 78. Ru w Grodzie Zytomirskim zapadłego 1400. złch, a z prowizyą i bonifikacyą processu 2348. złch gr: 11. oddał.

W tymże Ru 8bra 11. Sukcessorom Słotwińskiego, JPP. Wołkowskim, Moczulskim i Boguszewskim według Dekretu 79 Ru Marca 6. zapadłego 26,300. złch gr: 10, ⅓ także przysądzoney summy tymże Dekretem inszym Sukcessorom za pretensye z tenuty Wsi Raykow złch 10 226. poddanym Raieckim złch 230. gr: 12. wypłacić był przynglony, z których opłat ogulna formuie się summa złch 63,686, gr: 22. ⅓

Ze zaś spłacanie tych pretensyi i długow równie do obu należało Xiążąt, a tylko przez Xcia Albrychta, i jego własnymi summami są załatwione, przeto prócz poniesionych trudow i strat, jakie zwykle w procederach doświadczaią się, samey ściezny żąda Xże Albrycht w połowie zwrócenia z użytkiem od daty zaspokoionych długow.

Na te oba Punkta weryfikacyi użył odpowiedzi Xże Stanisław, iż takowa pretensya nad zamiar Trybunalskich Dekretow i extra Prowinciam wniesiona, niemoże znaydować rezolucyi, ale ma tam szukać satysfakcyi, gdzie Prawo wytyka drogę,

Ta w odpowiedzi determinacya okazuie zgodność i pewność całey summy jaka się w dwóch blisko przywiedzionych punktach weryfikacyi zawiera, gdyż przeciwko tey summie i usprawiedliwiaiącym oną dowodom niemiał czego Xże Stanisław na odpor zproiektować.

Jak

http://rcin.org.pl

Jak to nieznać forum w Trybunale Litewſkim, kiedy wzmieniona aſſekuracya i Dekreta na fundamencie jey zyſkiwane, bez wyłączenia wſzelkie nawzaiem pretensye weryfikować zlecaią. Jak to znowu mówić, że extra *Provinciam*, kiedy Xże Staniſław prócz Dóbr Litewſkich nie ma w Koronie żadnych, a zatym o żadną rzecz do Juryzdykcyi Koronnych niemoże być pozywany, ani pozwany ſtanie.

Owszem gdyby tak nieporządnie Xże Albrycht ſzedł, jak przez swą odpowiedź Xże Staniſław radzi, w tenczasby ſam Xże Staniſław mógł dopominać się o peny ewokacyine.

Niech zechce przypomnieć Xże Staniſław na swóy głos w Ru 80. w Trybunale oświadczony, przez który żądaiącemu Xciu Albrychtowi aby pretensye za Regeſtrem do Dóbr Koronnych ściągaiąca ſię tamże poznaną i rozsądzoną była, zaprzeczył, i tu na oną zyſkał Sąd.

Jeżeli więc Xciu Staniſławowi zdawała ſię rzecz trudna mieć ſprawę w Koronie z Xiążęciem Albrychtem maiącym tam Dobra swe, jakże chce wyperswadować, aby Xże Albrycht ſzedł do Korony na rozprawę z Xiążęciem Staniſławem, który tam Dóbr żadnych nie poſiada.

Nie ſłuszna racya na uwolnienie ſię od zapłacenia ſumm winnych, ma być wyrokiem sprawiedliwości zganiona, a ſummy przez Xcia Albrychta opłacone należy by Xże Staniſław w połowie zwrócił.

Punktem dziewiątym weryfikacyi przeświadczono, iż JP. Tynkauz Marszałek Dworu Xięcia Generała Leutnanta, za kwitami Thorzewſkiemu dawanymi z Folwarku Szweykowſki od Hr. bſtwa Bardyczowſkiego brał mięſo, syry, mąkę, żyto, owies; co wszyſtko podług ceny osobno za każdą rzecz w werywikacyi wyszczegulnione nabrał złotych 177, gr: 13, która ſumma ma być w połowie oddana.

Punktem dzieſiątym weryfikacyi dowiedziono, iż za kwitami Xcia Staniſława wzięto z Bardyczowa owsa korcy 12. ceniąc one po złch 2 uczyni złch 24 ta ilość także do wrócenia w połowie należy.

Nie zdało ſię Xciu Staniſławowi przyznać do zapłacenia ſummy z tych 2ch punktow weryfikacyi wypadaiącey; Lecz kiedy zniſzczyć oną pomimo wyświecaiące dowody gołoſłownie uſiłuie, nie może przeto zyſkiwać w chęciach ſwych ſkutku; ale ma uczynić zupełną w połowie bonifikacyą

Wypowiedziana ze ſtrony JO. Xcia Jmci Albrychta o ſummy z Dobr Hłuſka, Zdzięcioła, i Bardyczewa przed działem perceptowane pretenſya, będąc i z rodzaiu ſwego nayſłuſznieyſzą, i wyrokiem aſſekuracyi do punktu znaydowania ſatysfakcyi zupełney doprowadzoną, nie zoſtawuie żadney w Xciu Generał Maiorze obojętności: iżby ſam Xiąże Staniſław dłużey mu przeczył tey właſności, która i z prawa natury, i z prawa Kraiowego, i z wzaiemnego opiſu do zwrótu przynależy.

A chociażby JO. Xiążę Jmć Staniſław mimo pokonywaiące go pobudki do przyięcia tey prawdy (że trzeba wrócić nad równość zaięte ſummy; nie chciał mieć ſkłonionego umyſłu Trybunał iednak trzymaiący ſprawiedliwości ſzalę, raczy wyperſwadować o tey potrzebie, i we wſzyſtkim między iednoſtaynym rodzeńſtwem, iednoſtayną zachowa równość.

Dla czego: aby bliżey zapewnił ſię o tey należności, i aby ſzczegulną do każdey pretensyi znaydował perſwazyą: że ona ieſt nayiſtotnieyſzą; i nie osłabia ſię zarzrutami z Strony Xżcia Staniſława narzuconymi. Składaią ſię w tym micyſcu Regeſtra, Kalkulacye i Summaryuſze cały ſkład zaymuiące przepowiedzianey pretensyi.

Oraz Kwity wſzyſtkie opłaconych od ſumm procentow, mimo które Xże Staniſław pomnożywſzy w ſtopniu Kredytorow kapitał, obiął intraty w Hłuſku: i aż dotąd nie właściwy z onych bierze użytek.

Fundacji im. J. J. Michalskich Ze zbiorów
http://rcin.org.pl

Kategorya druga w udzielney Pretensyi do Xcia Stanisława.

JO. Xiężna Radziwiłłowa Wwdzina Nowogr: Matka proceduiących Xiążąt, pożyczyła u Xcia Albrychta 23,350. złł: gr. 24. Dowodem jakiego długu Oblig od Xcey Ieymci wydany, w D cie
1766. Iun: 24. składa się z Listem na przyznanie.

Nie oddała Xiężna Jeymość w oznaczonym terminie summy kapitalney, nie też od oney w poniższym czasie zaliczała procent. Xże jey przez delikatność niechiał być przykrym, a tym czasem wydarzone przyczyny za granicę Xcia Imci usuwaiąc, Dług ten i Oblig w zapomnienie wdały.

Dopiero zaś gdy obecność Obligu świadczy o zadłużeniu się przez Xiężnę gdy działy antecessorskie długi wspólnie zaspakaiać zastrzegły, gdy na ostatek według przeznaczenia Statutowego, przemilczenie nie iest żadną przeszkodą, ani umnieysza waloru temu Obligowi, iaki miał przed zawarciem działow.

Ztąd więc wynika potrzeba: iżby Trybunał doświadczywszy prawdy, iż takowy Dług nie wszedł na Tablicę rozbieranych sched, a zatym iest w zdolności interessować całość Maiątku antecessorow, i z całości odbierać zwykłą satysfakcyą, uznał za onym polowę z sowitością summy dla Xcia Albrychta na Xciu Stanisławie.

Osobno

Zeszła Xna Wdzina Nowogr: dała Oblig na zapłacenie 4,000 złł: IW. Sołohubowey Generałowey Artyleryi W. X. Litt: która summa że w udeterminowanym czasie, to iest w Ru 1768. 7bra 29. dnia nie została zaspokoiona, z tego samego Obligu nayduie się pewność.

W póznieyszym czasie IW. Sołłohubowa nie idąc do Xney Wdziney Nowogr: po zaspokoienie swego Długu, kazał by Kahał Hłuski ony zapłacił, za zaległe niby remanenta.

Trudno było odmówić narzuconego posłuszeństwa, a ile w ten czas gdy IW. Sołohubowey rząd był nad tymi Dobrami rozciągniony. Jakoż: że te 4000 złł: zapłacili realnie, przeświadcza Oblig z Listem na przyznanie, i na wierzchu tego Obligu przy oddaniu go Kahałowi Hłuskiemu adnotacya wydana.
1768. 7bra 29. dnia Oblig z Listem na przyznanie składa się.

Zydzi Hłuscy, czyli Kahał Hłuski nie był za żadną rzecz Remanentem dłużny, odwołuie się wtym wiadomość do Kalkulacyow złożonych na Sądzie; niektórzy zaś partykularnie choćby z roku na drugi niebyli wypłatnymi, zawsze iednak w ostatku zyskana od nich do Skarbu weszła należność. W czym też same zapewnią Kalkulacye.

Gdy więc tak postąpiła z tym Obligiem od Xżney Woiewodziney Nowogr: IW. Sołohubowa sobie danym, łatwo wierzyć trzeba, że Kahał Hłuski opłacaiąc te 4,000 złł: został aktorem Obligu, i pretensorem do Xżny.

Ten Kahału dług, nie mogąc znieść Xże Albrycht ustawnego przykrzenia, musiał z procentem opłacić, a Oblig z wiewkiem do siebie odbrać, aby zyskał połowę tey straty na Xciu Stan ſl: jako wspólniku całego po antecessorach maiątku. Widzieć w tym mieyscu wiewek od Kahału w Dacie
1782. Marca 26. d. dany.

Z takiego wywodu naywidocznieyszą iest rzeczą, aby Xże Stanisław do opłaconego przez Xcia Albrychta przystąpił długu, i onemu z Kapitału 2,000. i z urosłego procentu tylcż summy, a w jedno znosząc, 4000 zł: zaliczył.

Udzielnie

Zostało Remanentem z R. 1767. na 1768. Rok u Zydow Hłuskich, Herca Szymono-

monowicza, i Michała Abramowicza złł: 7,000. takowy remanent zaciągnąwszy się po Rok 1769, przez samą Xnę Wwdzinę Nowogr. odebranym został. Upewnia o tey prawdzie Kwit zmienionym Zydom wydany, Daty
1769. 7bra 25. dnia.

Mimo Kwit takowy, i mimo zaspokoienie zupełne prócz ustąpionych sześciuset trzydziestu 7miu złł: przez Xnę Gubernator Hłuski IP. Kijakowski za rządzenia tymi Dobrami IW. Sołohubowey, znaglił tychże Obywatelow do powtórnego płacenia oddanego iuż remanentu.

Nie mogąc oni oprzeć się przymuszaiącey dyspozycyi, dla podania takowego remanentu (mimo ich opłatę, i mimo zakwitowanie) IW. Sołohubowey, oddali powtórnie całość zupełną. O czym odbieraiący IP. Kijakowski danym od siebie Kwitem zaświadczył. Który w Dacie
1772. Ian: 28. składa się.

Zawod ten uczyniony Zydom Hłuskim przez Xżnę, zostawił wolność szukania zwrótu danych Xnie Jeymci pieniędzy. a gdy prędzey JO. Xney życie ustało, nim oni znaleść mogli pozyskanie własności, udali się przeto po skutek do Xcia Albrychta, który uznawszy słuszność, wytrącił z przychodzących dla siebie intrat, Dług Matki.

Gdy zaś nie iednego Xcia Albrychta iest obowiązkiem, aby dźwigał Antecessorow ciężary, owszem gdy widzi że Xże Stanisław w równości do wszystkiego maiąc prawo, nie może odbiegać od równey i iednostayney podległości względem Długow. Szuka przeto dość ważnie zwrócenia z procentem połowy wytrąconego z intrat własnych Xcia Albrychta Zydom Hłuskim długu.

Aże taż JO. Xna Ieymć na osobny Dokument w Roku 1767. 10. 9bris wzięła u Herca Szymonowicza złł: 274. gr. 14. i tych aż dotąd nie odebrał wzmieniony arędarz, Xże zaś Albrycht, musiał mu z arędy wytrzącić.

Ze zaś równie nie iest iednego Xcia Albrychta obowiązkiem zpłacać Antecessorskie Długi, przeto i ta ilość przez Xżcia Stanisława w połowie ma być zwrócona, i procent dotąd przychodzący oddany.

KATEGORYA 3cia z Kredytorami.

*W*iadomy Trybunał z połączonych Aktorstow, iż JO. Xże Jegomość Albrycht niema inszey z Kredytorami sprawy, prócz do uczynienia im satysfakcyi, oddaiąc całość Dóbr tak własnych iako też JO. Xżney Jeymci Anny z Chaleckich Radzwiłłowey Starościney Rzeczyckiey Zony swey w taxę i exdywizyą.

Kiedy więc taką koleią maią się załatwiać wszystkie kredyta, potrzebna jest kognicya każdego długu i weyrzenie w tę stratę, którą Dobra Xiążęcia Jegomości przez różnego tytułu possessorow odniosły.

Dług Xcia Jmci tak przez się jako też przez Antecessorow y przez zeszłą Xżnę Jeymość Zonę Xcia zaciągniony ma bespieczeństwo na całości maiątku? całość zaś takowego maiątku, gdy niemal zupełnie zaięta zapisami praw zastawnych y konwikcyami w różnych subselliach zyskiwanymi, ręczni zatym niemaią zkąd y w czym znaydować długom swoim odpowiedzi.

Dopiero więc należy aby Trbnał zachował rowność, skoro sprawa do tego przyszła stopnia, iż już kredyta inszey dla siebie znaydować niemogą satysfakcyi, prócz w częściach Dobr, ktore przez exdywizyą z całości dysmembrowane być maią.

Należy takoż iżby ręczni Kredytorowie niedoświadczyli straty.

Uznać na Possessorach różnego tytułu, aby zdali liczbę z przeborow i ażeby poczynione szkody w tychże Dobrach zabonifikowali na doświadczenie których inkwizycyą i weryfikacyą sprawiedliwość decydować radzi.

O co wszystko po każdego składaią się pozwy w sztuk 11.

http://rcin.org.pl

[illegible] przepisał [illegible] ciągnących [illegible] Według [illegible] brzegu [illegible] Kwit rachunkowego [illegible] przyięty. [illegible]

1769. [illegible] dnia.

[illegible]

Z [illegible] ziemi y [illegible] uznać [illegible] przeto [illegible] podniesione [illegible]

[illegible] dłużny [illegible] powinność [illegible] nie może [illegible] od pozwy y [illegible] ...

[illegible] ante Zgodnie [illegible]

Ale też JO. [illegible] w [illegible] Księga [illegible] 1724 [illegible] wyprowadzona [illegible]

Że [illegible] w połowie [illegible] ma być przyznana, i procent [illegible]

KATEGORYA 3cia z Kredytorami.

Wiadomy Tribunał z [illegible] JO. [illegible] prawa y [illegible] do [illegible] oddając [illegible] Dobr [illegible] JO. [illegible] Chełmkow [illegible] w 1724.

Kiedy więc [illegible] który [illegible] Dobra [illegible]

Dług [illegible] przez [illegible] Zony [illegible] na [illegible]

[illegible] zostało [illegible]

Dopiero [illegible] Tribunał [illegible] prawa [illegible] Dobr, [illegible]

Niedostatek [illegible]

Dziedzic [illegible] rzeczy [illegible] że [illegible] dłużnych [illegible] dziedziczność [illegible] dek.

O te [illegible] po [illegible] w [illegible] się [illegible]

http://rcin.org.pl